



Dansk udgave

Retsforskrifter

58. årgang

20. oktober 2015

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1864 af 6. oktober 2015 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Παφίτικο Λουκάνικο (Pafitiko Loukaniko) (BGB))** 1
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1865 af 7. oktober 2015 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Cipolla bianca di Margherita (BGB))** 3
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1866 af 13. oktober 2015 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 for så vidt angår registret over samlinger, overvågning af brugernes overholdelse og bedste praksis** 4
- ★ **Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2015/1867 af 19. oktober 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 494/2002 for så vidt angår landingsforpligtelsen** 20
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1868 af 19. oktober 2015 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 22

AFGØRELSE

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1869 af 6. oktober 2015 om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Belgien — EGF/2015/003 BE/Ford Genk)** 24
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1870 af 6. oktober 2015 om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Italien — EGF/2015/004 IT/Alitalia)** 26

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1871 af 6. oktober 2015 om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Tyskland — EGF/2015/002 DE/Adam Opel)	28
★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1872 af 6. oktober 2015 om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond	30
★ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1873 af 8. oktober 2015 om at underkaste 4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR) og 1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazin (MT-45) kontrolforanstaltninger	32
★ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1874 af 8. oktober 2015 om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger	35
★ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1875 af 8. oktober 2015 om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropyvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger	38
★ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1876 af 8. oktober 2015 om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger	43
★ Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1877 af 20. april 2015 om de takster S.C. Hidroelectrica S.A., Rumænien, anvender over for S.C. Termoelectrica S.A. og S.C. Electrocentrale Deva S.A. — SA.33475 (12/C) (meddelt under nummer C(2015) 2648) ⁽¹⁾	46

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS Gennemførelsesforordning (EU) 2015/1864

af 6. oktober 2015

om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Παφίτικο Λουκάνικο (Pafitiko Loukaniko) (BGB))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Cyperns ansøgning om registrering af betegnelsen »Παφίτικο Λουκάνικο« (Pafitiko Loukaniko) er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal betegnelsen »Παφίτικο Λουκάνικο« (Pafitiko Loukaniko) registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Παφίτικο Λουκάνικο« (Pafitiko Loukaniko) (BGB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 1.2. Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget m.m.) i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽³⁾.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 189 af 6.6.2015, s. 14.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

For formanden

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1865**af 7. oktober 2015****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Cipolla bianca di Margherita (BGB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Italiens ansøgning om registrering af betegnelsen »Cipolla bianca di Margherita« er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal betegnelsen »Cipolla bianca di Margherita« registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Cipolla bianca di Margherita« (BGB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet, i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽³⁾.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. oktober 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT C 189 af 6.6.2015, s. 17.⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1866**af 13. oktober 2015****om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 for så vidt angår registret over samlinger, overvågning af brugernes overholdelse og bedste praksis**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 5, artikel 7, stk. 6, og artikel 8, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) nr. 511/2014 fastsættes bestemmelser om overholdelse af krav med hensyn til adgang og deling af fordele i forbindelse med genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer i overensstemmelse med bestemmelserne i Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, til konventionen om den biologiske mangfoldighed (»Nagoyaprotokollen«). Den faktiske gennemførelse af denne forordning skal også bidrage til at bevare den biologiske mangfoldighed og til bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele i overensstemmelse med bestemmelserne i konventionen om den biologiske mangfoldighed.
- (2) Artikel 5 og 8 i forordning (EU) nr. 511/2014 indeholder bestemmelser om frivillige værktøjer, dvs. registrerede samlinger og bedste praksis, hvormed brugerne bistås med at opfylde deres pligt til at udvise rettidig omhu. Det forventes, at brugerne kan bistås i deres opfyldelse af denne pligt med en kortlægning og registrering af samlinger, der på effektiv vis anvender foranstaltninger, således at genetiske ressourcer og tilknyttede oplysninger udelukkende udleveres sammen med dokumentation for retmæssig adgang, og der i givet fald etableres gensidigt aftalte vilkår. Brugere, som erhverver genetiske ressourcer fra en samling, der er opført i registret, bør anses for at have udvist rettidig omhu i henseende til at søge oplysninger. Det forventes også, at brugerne kan bistås i opfyldelsen af deres pligt til at udvise rettidig omhu ved at kortlægge og anerkende bedste praksis-foranstaltninger, som er særligt velegnede til at opnå overensstemmelse med Nagoyaprotokollens gennemførelsesordning til en overkommelig pris og med retssikkerhed. De kompetente myndigheder bør ved deres tilsyn med, om brugeren overholder kravene, tage en effektiv gennemførelse af en anerkendt bedste praksis i betragtning. For at sikre ensartede vilkår for gennemførelse af disse bestemmelser, er der behov for gennemførelsesbestemmelser vedrørende dels de procedurer, der skal følges i forbindelse med en ansøgning om registrering af en samling eller en del heraf, og dels anerkendelse af bedste praksis.
- (3) Er en ansøger, der ønsker at blive opført i registret, medlem af et netværk af samlinger, kan en sådan ansøger med fordel fremlægge oplysninger om eventuelle andre samlinger eller dele heraf fra samme netværk, som har været eller er genstand for en ansøgning i andre medlemsstater. For i forbindelse med kontrollen af samlinger eller dele heraf at fremme en retfærdig og konsekvent behandling af ansøgere i forskellige medlemsstater bør de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er blevet gjort opmærksom på sådanne ansøgninger vedrørende andre samlinger eller dele heraf i samme netværk, overveje at udveksle oplysninger med myndighederne i de medlemsstater, hvor andre medlemmer af netværket har indgivet ansøgninger.
- (4) Forordning (EU) nr. 511/2014 gælder for genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer. En erklæring om rettidig omhu er påkrævet i forbindelse med udnyttelse af bl.a. følgende materiale: genetiske ressourcer, traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer og en kombination af begge.
- (5) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne om overvågning af brugernes overholdelse er der behov for gennemførelsesbestemmelser om de erklæringer, der skal afgives af modtagere af støtte til forskning, som involverer udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til

⁽¹⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 59.

genetiske ressourcer, og om de erklæringer, der skal afgives af brugere på trinnet for den endelige udvikling af et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer.

- (6) Ved overvågningen af, at brugeren overholder kravene på det trin, hvor forskningsstøtte bevilges, er det vigtigt at sikre, at støttemodtagerne har klarhed over deres pligter i henhold til forordning (EU) nr. 511/2014, og at de udviser rettidig omhu. Det er ligeledes vigtigt at afgive oplysninger til clearingcentret for adgang og deling af fordele (»ABS-clearingcentret«) og sikre, at disse oplysninger er nyttige for Nagoyaprotokollens funktion og gennemførelse. Foreligger der ikke et internationalt anerkendt overensstemmelsescertifikat, bør andre relevante oplysninger forelægges. For at afbalancere målsætningerne om, at nyttige oplysninger bør afgives til ABS-clearingcentret, men uden at modtagerne af forskningsstøtte overbebyrdes, bør der i dette kontrolsted alene udveksles oplysninger, der er nødvendige for at identificere de genetiske ressourcer.
- (7) Brugerens overholdelse af kravene overvåges på effektiv vis, når overvågningen gennemføres i den medlemsstat, hvor udnyttelsen finder sted. Derfor bør erklæringen om rettidig omhu forelægges den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor støttemodtageren er etableret, fordi forskningen, som involverer udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, i reglen udføres samme sted.
- (8) Unødvendige gentagelser af erklæringer om rettidig omhu bør undgås. Derfor kan en erklæring, som afgives af modtagere af forskningsstøtte, omfatte mere end én genetisk ressource eller flere former for traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer. En fælles erklæring kan ligeledes afgives af en række brugere, som i fællesskab gennemfører forskning, der involverer udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer og finansieres af samme tilskud. I denne forbindelse bør en særlig rolle tildeles projektkoordinatoren, som skal have ansvaret for at indgive erklæringerne på vegne af de pågældende brugere. På baggrund af artikel 12 i forordning (EU) nr. 511/2014 bør den kompetente myndighed, der modtager en erklæring afgivet af projektkoordinatoren, udveksle oplysninger med sine modparter i de andre berørte medlemsstater.
- (9) For at overvåge, at brugeren overholder kravene i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 511/2014, er det vigtigt at fastslå sluttrinnet af udnyttelsen, dvs. trinnet for den endelige udvikling af et produkt. Ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt kan trinnet for den endelige udvikling af et produkt fastslås som afsluttet på det tidspunkt, hvor der ansøges om enten en markedsgodkendelse eller en markedsføringstilladelse, eller hvis den meddelelse, som kræves, gives, inden produktet bringes i omsætning for første gang på EU-markedet, eller på det tidspunkt, hvor et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, bringes i omsætning for første gang på EU-markedet, hvis hverken markedsgodkendelse eller markedsføringstilladelse er påkrævet. I nogle tilfælde er det ikke brugeren, der anmoder om markedsgodkendelse eller markedsføringstilladelse, eller der giver meddelelse eller bringer et produkt i omsætning for første gang på EU-markedet. For effektivt at kunne tage højde for alle aktiviteter, der udnytter genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer i Unionen, bør erklæringen om rettidig omhu i disse tilfælde afgives af den bruger, som sælger eller på anden måde overdrager resultatet af udnyttelsen. En effektiv overvågning af, at brugeren overholder kravene i Unionen, bør også tage højde for tilfælde, hvor udnyttelsen i Unionen er ophørt, og udbyttet heraf er solgt eller på anden måde overdraget uden for Unionen, uden at et produkt er bragt på EU-markedet.
- (10) Disse forskellige begivenheder, der giver anledning til en erklæring om rettidig omhu fra brugeren på trinnet for den endelige udvikling af et produkt, udelukker hinanden indbyrdes, og derfor bør erklæringen kun afgives én gang. Da trinnet for den endelige udvikling af et produkt nås, inden nogen af disse begivenheder indtræffer, bør erklæringen om rettidig omhu afgives, før den første begivenhed indtræffer.
- (11) De kompetente myndigheder forelægger de oplysninger, som er angivet i erklæringerne om rettidig omhu, for ABS-clearingcentret i medfør af artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014. Foreligger der ikke et internationalt anerkendt overensstemmelsescertifikat, bør andre relevante oplysninger forelægges i henhold til artikel 17, stk. 4, i Nagoyaprotokollen, jf. artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 511/2014. For at sikre, at Nagoyaprotokollen og navnlig ABS-clearingcentret fungerer på effektiv vis, bør der alene udveksles oplysninger, som vil lette de kompetente nationale myndigheders overvågning som omhandlet i artikel 13, stk. 2, i Nagoyaprotokollen.

- (12) En erklæring om rettidig omhu kræves alene for genetiske ressourcer eller traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, som er erhvervet fra Nagoyaprotokollens parter, der har indført relevant lovgivning om adgang og deling af fordele eller lovkrav i henhold til Nagoyaprotokollens artikel 6, stk. 1, og artikel 7.
- (13) I lyset af de indførte foranstaltningers nyskabende aspekter bør nærværende forordning revideres. I den forbindelse kan de rapporter, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 511/2014, være til nytte og bør derfor tages i betragtning i det omfang, de foreligger.
- (14) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra udvalget vedrørende adgang og fordeling af fordele —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelser til artikel 5, 7 og 8 i forordning (EU) nr. 511/2014, der omhandler registret over samlinger, overvågning af, at brugerne overholder kravene, og bedste praksis.

Artikel 2

Register over samlinger

Det register, der er etableret af Kommissionen i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 511/2014, skal indeholde følgende oplysninger for hver enkelt samling eller del heraf:

- a) en registreringskode, som Kommissionen tildeler
- b) navnet på samlingen eller en del heraf tillige med kontaktoplysninger
- c) indehavernes navn og kontaktoplysninger
- d) den kategori, som samlingen eller en del heraf tilhører
- e) en kort beskrivelse af samlingen eller en del heraf
- f) link til databasen i givet fald
- g) institution inden for medlemsstatens kompetente myndighed, som kontrollerede, at samlingen har kapacitet til at opfylde kriterierne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014.
- h) dato for opførelse i registret
- i) anden eksisterende identifikator i givet fald
- j) i givet fald den dato, hvor samlingen er udgået af registret.

Artikel 3

Anmodning om opførelse i registret og meddelelse til Kommissionen

1. En anmodning om opførelse af en samling eller en del heraf i det register, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 511/2014, skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag I til nærværende forordning.

Efter at en samling eller en del heraf er opført i registret, skal indehaveren af samlingen meddele den kompetente myndighed eventuelle væsentlige ændringer, der berører kapaciteten til at sikre, at samlingen opfylder kriterierne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014, og eventuelle ændringer af de oplysninger, der tidligere er forelagt på grundlag af del A i bilag I til nærværende forordning.

2. Er en ansøger medlem af et netværk af samlinger, kan vedkommende i forbindelse med sin ansøgning om opførelse af en samling eller en del heraf i registret oplyse de kompetente myndigheder om eventuelle andre samlinger eller dele heraf inden for samme netværk, som har været eller er genstand for en ansøgning i andre medlemsstater med henblik på opførelse i registret.

I forbindelse med kontrollen af samlinger eller dele heraf skal medlemsstaternes kompetente myndigheder, som er blevet gjort bekendt med sådanne ansøgninger, overveje at udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor netværkets øvrige ansøgninger er indgivet.

3. Kontrollen, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 511/2014, kan omfatte følgende:

- a) tilsyn på stedet
- b) undersøgelse af udvalgt dokumentation og optegnelser angående en samling eller en del heraf, som er relevante for at påvise opfyldelse af kriterierne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014
- c) undersøgelse af, hvorvidt udvalgte prøver af den pågældende samlings genetiske ressourcer og tilknyttede oplysninger er dokumenteret i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014
- d) undersøgelse af, hvorvidt indehaveren har kapacitet til løbende at udlevere genetiske ressourcer til tredjemand med henblik på at udnytte disse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014
- e) interview med relevante personer, f.eks. indehaver, ansatte, eksterne kontrollører og brugere, der erhverver prøver fra denne samling.

4. Med henblik på den underretning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 511/2014, skal den kompetente myndighed forelægge Kommissionen de oplysninger, som indehaveren har forelagt på grundlag af del A i bilag I til nærværende forordning. Den kompetente myndighed underretter Kommissionen om eventuelle senere ændringer af disse oplysninger.

Artikel 4

Tilsyn med registrerede samlinger og afhjælpende foranstaltninger

1. De kompetente nationale myndigheders kontrol, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) nr. 511/2014, skal være effektiv, stå i rimeligt forhold til omstændighederne og være i stand til at afsløre tilfælde af manglende opfyldelse af kriterierne i samme forordnings artikel 5, stk. 3. Den gennemføres på grundlag af en regelmæssigt revideret plan, der opstilles ud fra en risikobaseret tilgang. Planen bør tilvejebringe et minimumsniveau af tilsyn og give mulighed for at differentiere tilsynshyppigheden.

2. Når der er begrundet mistanke om, at en samling eller en del heraf, der er opført i registret, ikke længere opfylder kriterierne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014, skal den kompetente myndighed foretage supplerende kontrol.

3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede kontrol kan omfatte følgende:

- a) tilsyn på stedet
- b) undersøgelse af udvalgt dokumentation og optegnelser angående en samling eller en del heraf, som er relevante for at påvise opfyldelse af kriterierne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014
- c) undersøgelse af, hvorvidt udvalgte prøver af genetiske ressourcer og tilknyttede oplysninger er dokumenteret og udleveret til tredjemand med henblik på udnyttelse heraf i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014
- d) interview med relevante personer, f.eks. indehaver, ansatte, eksterne kontrollører og brugere, der erhverver prøver fra denne samling.

4. Indehaveren af samlingen og personalet skal yde al nødvendig bistand til at lette den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3.

5. Afhjælpende tiltag eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) nr. 511/2014, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til omstændighederne og tage fat på mangler, som, hvis de ikke afhjælpes, varigt vil bringe en registreret samlings kapacitet til at opfylde kriterierne i samme forordnings artikel 5, stk. 3, i fare. Den pågældende indehaver af samlingen kan pålægges at indføre supplerende værktøjer eller forbedre sin kapacitet til at anvende eksisterende værktøjer. Indehaverne af samlingen aflægger rapport til den kompetente myndighed om gennemførelsen af de udpegede afhjælpende tiltag eller foranstaltninger.

Artikel 5

Erklæring om rettidig omhu på trinnet, hvor forskningsstøtte bevilges

1. En modtager af støtte til forskning, som involverer udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, skal afgive en erklæring om, at vedkommende udviser rettidig omhu, jf. artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 511/2014, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor modtageren er etableret. Er modtageren ikke etableret i Unionen, og udføres forskningen i Unionen, skal en erklæring om rettidig omhu indgives til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende forskning finder sted.
2. En erklæring om rettidig omhu afgives ved at udfylde og sende skemaet i bilag II. Den afgives, efter at den første rate af støtten er modtaget, og alle de genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, som udnyttes i den finansierede forskning, er erhvervet, men senest på tidspunktet for den afsluttende rapport eller ved projektets afslutning i fraværet af en sådan rapport. De nationale myndigheder kan specificere tidspunktet for indgivelsen af en sådan erklæring yderligere.
3. Finansieres samme forskningsprojekt fra mere end én kilde, eller berøres mere end én modtager, kan modtageren eller modtagerne beslutte at afgive én erklæring. Projektkoordinatoren skal indgive denne erklæring til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor projektkoordinatoren er etableret. Er projektkoordinatoren ikke etableret i Unionen, og udføres forskningen i Unionen, skal en erklæring om rettidig omhu indgives til den kompetente myndighed i en af de medlemsstater, hvor den pågældende forskning finder sted.
4. Hvis den kompetente myndighed, der modtager den erklæring, der er omhandlet i stk. 2 og 3, ikke er ansvarlig for forelæggelsen af denne i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014, skal den uden unødigt forsinkelse videregende erklæringen til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for forelæggelsen.
5. Ved anvendelsen af denne artikel og bilag II forstås ved »støtte til forskning«: ethvert finansielt bidrag i form af et tilskud til at udføre forskning, uanset om det ydes fra kommercielle eller ikke-kommercielle kilder. Private eller offentlige enheders interne budgetmidler er ikke omfattet.

Artikel 6

Erklæring om rettidig omhu på trinnet for den endelige udvikling af et produkt

1. I forbindelse med udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer skal en bruger afgive en erklæring om, at vedkommende udviser rettidig omhu, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 511/2014, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor brugeren er etableret. Denne erklæring om rettidig omhu afgives ved at udfylde og indgive modellen i bilag III til nærværende forordning.
2. Erklæringen om rettidig omhu som omhandlet i stk. 1 skal kun afgives én gang, og dette inden den første af følgende begivenheder indtræffer:
 - a) der ansøges om markedsgodkendelse eller markedsføringstilladelse for et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer
 - b) der gives en meddelelse, som kræves, inden produktet bringes i omsætning for første gang på EU-markedet for et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer
 - c) et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, og for hvilket ingen markedsgodkendelse, markedsføringstilladelse eller meddelelse er påkrævet, bringes i omsætning for første gang på EU-markedet
 - d) resultatet af udnyttelsen sælges eller overdrages på anden måde til en fysisk eller juridisk person i Unionen, for at denne person kan udføre en af de aktiviteter, der er nævnt i litra a), b) og c)
 - e) udnyttelsen i Unionen er afsluttet, og udbyttet heraf sælges eller overdrages på anden måde til en fysisk eller juridisk person uden for Unionen.

3. Ved anvendelsen af denne artikel og bilag III forstås ved »resultat af udnyttelsen« produkter, prækursorer/forstadier eller forløbere til et produkt samt dele af produkter, som skal indgå i et endeligt produkt, en konstruktionstegning eller et design, der kunne danne grundlag for fremstilling og produktion uden yderligere udnyttelse af den genetiske ressource og traditionelle viden i tilknytning til den genetiske ressource.

4. Ved anvendelsen af denne artikel og bilag III, forstås ved »bringe i omsætning på EU-markedet« første tilgængeliggørelse på EU-markedet af et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, idet der ved tilgængeliggørelse forstås tilrådighedsstillelse uanset måden med henblik på distribution, forbrug eller brug på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag. Det at »bringe i omsætning« omfatter ikke prækommercielle forsøg, herunder kliniske forsøg, markforsøg eller skadedyrsresistensforsøg, og ej heller tilrådighedsstillelse af ikke-godkendte lægemidler for at tilbyde individuelle patienter eller patientgrupper behandlingsmuligheder.

Artikel 7

Videregivelse af informationer

1. I henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014, og medmindre oplysningerne er fortrolige i medfør af artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) nr. 511/2014, skal de kompetente myndigheder forelægge ABS-clearingcentret de oplysninger, der modtages på grundlag af del A i henholdsvis bilag II og III til nærværende forordning, uden unødigt forsinkelse og senest en måned efter modtagelsen af oplysningerne.

2. Betragtes væsentlige oplysninger som fortrolige, eksempelvis om brugeren og udnyttelsen, om stedet, hvor der er opnået adgang, eller om den genetiske ressource, der udgør en forudsætning for ABS-clearingcentrets offentliggørelse af denne registrering, skal de kompetente myndigheder overveje i stedet at sende disse væsentlige oplysninger direkte til de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, i Nagoyaprotokollen.

3. I henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014 skal de kompetente myndigheder forelægge Kommissionen de oplysninger, de har modtaget i medfør af bilag II og III til nærværende forordning, medmindre sådanne oplysninger er fortrolige, jf. artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) nr. 511/2014.

4. Hvis Kommissionen ikke gives permanent adgang til disse oplysninger via elektroniske midler, skal de forelægges hver sjette måned begyndende fra den 9. november 2016.

Artikel 8

Ansøgning om anerkendelse af bedste praksis

1. En ansøgning, der indgives i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. 511/2014, skal indgives til Kommissionen og indeholde de oplysninger og den dokumentation, der er anført i bilag IV til nærværende forordning.

2. En berørt part, der ikke repræsenterer brugerne, men er involveret i adgang, indsamling, overdragelse eller kommercialisering af genetiske ressourcer eller i udviklingen af foranstaltninger og politikker vedrørende genetiske ressourcer, skal sammen med sin ansøgning afgive oplysninger som angivet i bilag IV til nærværende forordning om sin legitime interesse i udviklingen af og tilsynet med en specifik kombination af procedurer, værktøjer eller mekanismer, som, når en bruger gennemfører denne på effektiv vis, vil sætte denne bruger i stand til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 4 og 7 i forordning (EU) nr. 511/2014.

3. Kommissionen sender en kopi af ansøgningen og dokumentation til de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne.

4. De kompetente myndigheder kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen om ansøgningen inden to måneder efter at have modtaget de i stk. 3 omhandlede dokumenter.

5. Kommissionen bekræfter, at ansøgningen er modtaget, og giver ansøgeren et referencenummer inden for 20 arbejdsdage fra modtagelsen af ansøgningen.

Kommissionen skal give ansøgeren en vejledende frist for, hvornår afgørelsen om ansøgningen vil blive truffet.

Hvis Kommissionen har behov for yderligere oplysninger eller dokumentation for at foretage vurderingen af ansøgningen, oplyser den ansøgeren herom.

6. Ansøgeren skal efter anmodning forelægge Kommissionen yderligere oplysninger og dokumentation uden unødigt forsinkelse.
7. Kommissionen sender en kopi af de dokumenter, der er nævnt i stk. 6, til de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne.
8. De kompetente myndigheder kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen vedrørende de oplysninger eller den dokumentation, der er omhandlet i stk. 6, inden to måneder efter at have modtaget kopien af disse dokumenter.
9. Kommissionen skal oplyse ansøgeren, hver gang den ændrer den vejledende tidsfrist for, hvornår der træffes afgørelse om ansøgningen, som følge af behovet for at indhente yderligere oplysninger eller dokumenter med henblik på at vurdere ansøgningen.

Kommissionen oplyser skriftligt ansøgeren om status for vurderingen af ansøgningen mindst hver sjette måned.

Artikel 9

Anerkendelse og inddragelse af anerkendelse af bedste praksis

1. Træffer Kommissionen afgørelse om at anerkende en bedste praksis i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 511/2014, eller at inddrage anerkendelsen af bedste praksis i henhold til denne forordnings artikel 8, stk. 5, skal Kommissionen uden unødigt forsinkelse oplyse sammenslutningen af brugere eller de andre berørte parter og medlemsstaternes kompetente myndigheder om denne afgørelse.
2. Kommissionen skal begrunde sin afgørelse om at anerkende bedste praksis eller inddrage anerkendelsen af bedste praksis, og den skal offentliggøre denne afgørelse i det register, der er oprettet i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) nr. 511/2014.

Artikel 10

Oplysninger om efterfølgende ændringer af en anerkendt bedste praksis

1. Får Kommissionen meddelelse i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014, om eventuelle ændringer eller ajourføringer af en anerkendt bedste praksis, sender Kommissionen en kopi af disse oplysninger til de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne.
2. De kompetente myndigheder kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen vedrørende sådanne ændringer eller ajourføringer inden to måneder efter at have modtaget oplysningerne.
3. Kommissionen vurderer under hensyntagen til de bemærkninger, der er nævnt i denne artikels stk. 2, om den ændrede eller ajourførte kombination af procedurer, værktøjer eller mekanismer stadig sætter brugerne i stand til at opfylde deres forpligtelser ifølge artikel 4 og 7 i forordning (EU) nr. 511/2014.
4. De kompetente myndigheder meddeler uden unødigt forsinkelse Kommissionen oplysninger om resultatet af det tilsyn, der er foretaget i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 511/2014, hvis der er tegn på manglende overholdelse af samme forordnings artikel 4 og 7 og dermed tegn på eventuelle mangler i bedste praksis.

Artikel 11

Mangler i bedste praksis

1. Modtager Kommissionen underbyggede oplysninger om gentagne eller væsentlige tilfælde af manglende overholdelse af artikel 4 og 7 i forordning (EU) nr. 511/2014 hos en bruger, der følger en bedste praksis, opfordrer Kommissionen sammenslutningen af brugere eller de andre berørte parter til at fremsætte bemærkninger om den påståede manglende overholdelse, og om de pågældende tilfælde peger i retning af eventuelle mangler i bedste praksis.

2. Fremsætter en sammenslutning af brugere eller de andre berørte parter bemærkninger, skal dette ske inden for tre måneder.
3. Kommissionen undersøger disse bemærkninger og eventuel dokumentation og sender en kopi deraf til de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne.
4. De kompetente myndigheder kan fremsætte kommentarer til Kommissionen vedrørende disse bemærkninger og den dokumentation inden to måneder efter at have modtaget kopien af disse dokumenter.
5. Når Kommissionen undersøger eventuelle mangler i bedste praksis og tilfælde af manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 4 og 7 i forordning (EU) nr. 511/2014, jf. artikel 8, stk. 4, i samme forordning, skal sammenslutningen af brugere eller de andre berørte parter, der er genstand for undersøgelsen, samarbejde med Kommissionen og bistå den i dens handlinger. Undlader en sammenslutning af brugere eller de andre berørte parter, der er genstand for undersøgelse, at gøre dette, kan Kommissionen uden videre inddrage anerkendelsen af bedste praksis.
6. Resultaterne af Kommissionens undersøgelse skal være endegyldige og omfatte eventuelle afhjælpende foranstaltninger, som sammenslutningen af brugere eller de andre berørte parter skal træffe. Undersøgelsen kan også munde ud i en afgørelse om at inddrage anerkendelsen af bedste praksis.

Artikel 12

Revision

Kommissionen skal gennemgå denne forordnings virkemåde og effektivitet, idet der tages hensyn til de erfaringer, der er opnået ved gennemførelsen heraf, med en eventuel revision for øje. En sådan gennemgang bør inddrage forordningens konsekvenser for mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, offentlige forskningsinstitutioner og specifikke sektorer samt udviklingen inden for området på internationalt plan, navnlig hvad angår ABS-clearingcentret.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

Formand

Jean-Claude JUNCKER

BILAG I

Oplysninger, der i henhold til artikel 3, stk. 1, skal vedlægges anmodninger om opførelse af samlinger i registret

DEL A

Oplysninger, der skal opføres i registret

I henhold til artikel 3, stk. 1, skal følgende oplysninger vedlægges anmodninger om opførelse af samlinger i registret:

1. Oplysninger om samlingens indehaver (navn, type enhed, adresse, e-mail og telefonnummer).
2. Oplysning om, hvorvidt ansøgningen vedrører en samling eller en del af en samling.
3. Oplysninger om samlingen eller den relevante del heraf (navn; identifikator (kode/nr.) i givet fald; adresse(r); websted i givet fald; link til samlingens onlinedatabase af genetiske ressourcer i givet fald).
4. En kort beskrivelse af samlingen eller den relevante del heraf.

Er det kun en del af en samling, som skal opføres i registret, bør oplysninger om den eller de relevante dele og dens/ deres karakteristika forelægges.

5. Kategori, som samlingen tilhører

Ansøgningen bør indeholde oplysninger om den kategori, som samlingen eller en del heraf tilhører.

Tabel over kategorier

		Særlige karakteristika				
		Hele eksemplarer ⁽¹⁾	Dele			
			Frø, kønnede sporer eller embryoner	Køns-celler ♀ ♂	Somatiske celler	Nucleinsyrer
Animalske	Hvirveldyr					
	Hvirvelløse dyr					
Planter						
Alger						
Protister						
Svampe						
Bakterier						
Arkæer						
Vira						
Andre grupper ⁽³⁾						

Noter

(1) Er der ikke tale om særlige dele af et eksemplar, henvises til den relevante celle i »hele eksemplarer«.

(2) »Andre dele« omfatter dele, der formerer sig ukønnet, og vegetative formeringsstrukturer, såsom stammer, stiklinger, rodknolde og jordstængler.

(3) »Andre grupper« omfatter slimdyr osv.

DEL B

Bevis for, at samlingen eller den relevante del heraf har kapacitet til at opfylde kriterierne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014

Følgende dokumentation kan vedlægges ansøgningen (eller der kan henvises med et weblink) som bevis for, at samlingen eller den relevante del heraf har kapacitet til at opfylde kriterierne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014:

- adfærdskodekser, retningslinjer eller standarder, uanset om de er nationale eller internationale, som opstilles af sammenslutninger eller organisationer, og som samlingen overholder, tillige med oplysninger om, hvilke instrumenter samlingen råder over til at anvende disse adfærdskodekser, retningslinjer eller standarder
- relevante principper, retningslinjer, adfærdskodekser eller procedurehåndbøger, der opstilles og anvendes inden for samlingen, og eventuelle supplerende instrumenter med henblik på anvendelsen heraf
- certificering af samlingen i henhold til relevante ordninger, uanset om de er nationale eller internationale
- oplysninger om, hvorvidt samlingen deltager i internationale netværk af samlinger, og om lignende ansøgninger om opførelse i registret over samlinger, som er indgivet for partners samlinger i andre medlemsstater (frivilligt)
- enhver anden relevant dokumentation.

BILAG II

Model til erklæring om rettidig omhu, der skal forelægges i henhold til artikel 5, stk. 2, på trinnet hvor forskningsstøtte bevilges

DEL A

Oplysninger, der skal forelægges ABS-clearingcentret i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014

Selv om oplysningerne er fortrolige, jf. artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) nr. 511/2014, angives de alligevel, og der sættes kryds i den pågældende rubrik, og i slutningen af dette bilag angives en begrundelse for, at oplysningerne er fortrolige.

Markeres væsentlige oplysninger som fortrolige (f.eks. om de genetiske ressourcer eller den traditionelle viden i tilknytning til genetiske ressourcer, om stedet, hvor der er opnået adgang, eller om udnyttelsesmåden), der udgør en forudsætning for at offentliggøre denne registrering på ABS-clearingcentrets websted, vil disse oplysninger ikke blive delt med ABS-clearingcentret, men de kan videregives direkte til ophavslandets kompetente myndigheder.

Der kræves mindst én erklæring pr. modtaget tilskud, dvs. ydes tilskuddet til flere modtagere, kan de vælge at afgive erklæringer hver for sig eller en fælles erklæring via projektkoordinatoren.

Jeg afgiver denne erklæring vedrørende udnyttelse af:

Afkryds venligst den eller de relevante rubrikker:

Genetiske ressourcer

Traditionel viden i tilknytning til genetiske resurser

1. Forskningsemnet eller tilskuddets id-kode:

Fortrolig oplysning

2. Støttemodtager eller -modtagere, herunder kontaktoplysninger:

Navn:

Adresse:

E-mail:

Tlf.:

Websted, i givet fald:

3. Oplysninger om, at der er udvist rettidig omhu:

- a) Et internationalt anerkendt overensstemmelsescertifikat: i) blev udstedt med henblik på min (enheds) adgang eller ii) dækker vilkårene for denne adgang til genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer.

Sættes kryds i denne rubrik, angives det internationalt anerkendte overensstemmelsescertifikats entydige identifikator:

Gå videre til punkt 1 i del B.

b) Hvis rubrikken i litra a) ikke er afkrydset, bedes De oplyse følgende:

- i) Stedet, hvor der er opnået adgang:

Fortrolig oplysning

- ii) Beskrivelse af de genetiske ressourcer eller traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, der udnyttes; eller den eller de entydige identifikatorer, i givet fald:

Fortrolig oplysning

- iii) Identifikator for adgangstilladelse eller tilsvarende (¹), i givet fald:

Fortrolig oplysning

Gå videre til punkt 2 i del B.

DEL B

Oplysninger, der ikke skal forelægges for ABS-clearingcentret

1. Jeg erklærer, at jeg med henblik på efterfølgende brugere vil opbevare og videregive en kopi af det internationalt anerkendte overensstemmelsescertifikat samt oplysninger om indholdet af de gensidigt aftalte vilkår, der er relevante for efterfølgende brugere.

Gå videre til punkt 3.

2. Jeg erklærer, at jeg er i besiddelse af følgende oplysninger, som jeg vil opbevare og videregive til efterfølgende brugere:

a) dato, hvor der er opnået adgang

b) person eller enhed, der har givet forudgående informeret samtykke, i givet fald

c) person eller enhed, der fik bevilget forudgående informeret samtykke (i givet fald), hvis det ikke blev bevilget direkte til mig eller min enhed

d) gensidigt aftalte vilkår, i givet fald

e) kilden, hvorfra jeg eller min enhed erhvervede den genetiske ressource og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer

f) tilstedeværelsen eller fraværet af rettigheder og forpligtelser vedrørende adgang og deling af fordele, herunder rettigheder og forpligtelser vedrørende efterfølgende ansøgninger og kommerialisering.

3. Hvis den eller de genetiske ressourcer er erhvervet fra en registreret samling, bedes De angive samlingens registreringskode:

4. Forskningstilskuddet finansieres af følgende kilder:

Private

Offentlige

5. Medlemsstat(er), hvor den forskning, der involverer udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, finder sted eller har fundet sted:

Fortrolighed

Har De erklæret, at nogle oplysninger er fortrolige, jf. artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) nr. 511/2014, bedes De angive en begrundelse for hver oplysning, som er erklæret for fortrolig:

Dato:

Sted:

Underskrift (²):

⁽¹⁾ Dokumentation for afgørelsen om at give forudgående informeret samtykke eller godkende adgang til genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer.

⁽²⁾ Underskrift af støttemodtageren eller den person, som har ansvaret i forskningsinstitutionen.

BILAG III

Model til erklæring om rettidig omhu, der skal forelægges i henhold til artikel 6, stk. 1, på trinnet for den endelige udvikling af et produkt

DEL A

Oplysninger, der skal forelægges ABS-clearingcentret i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 511/2014

Selv om oplysningerne er fortrolige, jf. artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) nr. 511/2014, angives de alligevel, og der sættes kryds i den pågældende rubrik, og i slutningen af dette bilag angives en begrundelse for, at oplysningerne er fortrolige.

Markeres væsentlige oplysninger som fortrolige (f.eks. om de genetiske ressourcer eller den traditionelle viden i tilknytning til genetiske ressourcer, om stedet, hvor der er opnået adgang, eller om udnyttelsesmåden), der udgør en forudsætning for at offentliggøre denne registrering på ABS-clearingcentrets websted, vil disse oplysninger ikke blive delt med clearingcentret, men de kan videregives direkte til ophavslandets kompetente myndigheder.

Hvis udnyttelsen berører mere end én genetisk ressource eller flere former for traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, angives de relevante oplysninger for hver genetisk ressource eller hver form for traditionel viden, der udnyttes.

Jeg erklærer, at jeg har opfyldt forpligtelserne i henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 511/2014. Jeg afgiver denne erklæring vedrørende udnyttelse af:

Afkryds venligst den eller de relevante rubrikker:

Genetiske ressourcer

Traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer

1. Produktets betegnelse, eller beskrivelse af resultatet af udnyttelsen ⁽¹⁾ eller beskrivelse af udbyttet af udnyttelsen ⁽²⁾:

Fortrolig oplysning

2. Brugerens kontaktoplysninger:

Navn:

Adresse:

E-mail:

Tlf.:

Websted, i givet fald:

3. Erklæringen er udarbejdet i anledning af følgende begivenhed:

Afkryds den relevante rubrik:

a) der ansøges om markedsgodkendelse eller markedsføringstilladelse for et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer

b) der gives en meddelelse, som kræves, inden produktet bringes i omsætning for første gang på EU-markedet, for et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer

⁽¹⁾ Ved »resultat af udnyttelsen af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer« forstås produkter, prækursorer eller forløbere til et produkt samt dele af produkter, som skal indgå i et endeligt produkt, en konstruktionstegning eller et design, der kunne danne grundlag for fremstilling og produktion uden yderligere udnyttelse af den genetiske ressource og traditionelle viden i tilknytning til den genetiske ressource.

⁽²⁾ Hvis udnyttelsen i Unionen er afsluttet, og udbyttet heraf sælges eller overdrages på anden måde til en fysisk eller juridisk person uden for Unionen.

- c) et produkt, som er udviklet via udnyttelse af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, og for hvilket ingen markedsgodkendelse, markedsføringstilladelse eller meddelelse er påkrævet, bringes i omsætning for første gang på EU-markedet
- d) resultatet af udnyttelsen sælges eller overdrages på anden måde til en fysisk eller juridisk person i Unionen, for at denne person kan udføre en af de aktiviteter, der er nævnt i litra a), b) og c)
- e) udnyttelsen er afsluttet i Unionen, og udbyttet heraf sælges eller overdrages på anden måde til en fysisk eller juridisk person uden for Unionen.

4. Oplysninger om, at der er udvist rettidig omhu:

- a) Et internationalt anerkendt overensstemmelsescertifikat: i) blev udstedt med henblik på min (enheds) adgang eller ii) dækker vilkårene for denne adgang til genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer.

Sættes kryds i denne rubrik, angives det internationalt anerkendte overensstemmelsescertifikats entydige identifikator:

Gå videre til punkt 2 i del B.

- b) Hvis rubrikken i litra a) ikke er afkrydset, bedes De oplyse følgende:

- i) Stedet, hvor der er opnået adgang:

Fortrolig oplysning

- ii) Beskrivelse af den genetiske ressource eller traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer, der udnyttes, eller den eller de entydige identifikatorer, i givet fald:

Fortrolig oplysning

- iii) Dato, hvor der er opnået adgang:

Fortrolig oplysning

- iv) Identifikator for adgangstilladelse eller tilsvarende ⁽¹⁾, i givet fald:

Fortrolig oplysning

- v) Person eller enhed, der har givet forudgående informeret samtykke:

Fortrolig oplysning

- vi) Person eller enhed, hvortil der blev bevilget forudgående informeret samtykke

Fortrolig oplysning

- vii) Er udnyttelsen af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer genstand for gensidigt aftalte vilkår?

Ja

Nej

Fortrolig oplysning

Gå videre til punkt 1 i del B.

⁽¹⁾ Dokumentation for afgørelsen om at give forudgående informeret samtykke eller godkende adgang til genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer.

DEL B

Oplysninger, der ikke skal forelægges for ABS-clearingcentret

1. Oplysninger om, at der er udvist rettidig omhu:
 - a) Direkte kilde til de genetiske ressourcer og den traditionelle viden i tilknytning til genetiske ressourcer:
 - b) Er der nogen begrænsninger i de gensidigt aftalte vilkår, der sætter grænser for den mulige udnyttelse af den eller de genetiske ressourcer eller den traditionelle viden i tilknytning til genetiske ressourcer; gives der eksempelvis kun mulighed for ikke-kommerciel udnyttelse?
Ja Nej Ikke relevant
 - c) Er der indgået en aftale om rettigheder og forpligtelser vedrørende senere anvendelser og kommercialisering i de gensidigt aftalte vilkår?
Ja Nej Ikke relevant
2. Hvis den eller de genetiske ressourcer er erhvervet fra en registreret samling, bedes De angive samlingens registreringskode:
3. Hvis De følger en bedste praksis, der er anerkendt i henhold til artikel 8 i forordning (EU) nr. 511/2014, anføres registreringsnummeret:
4. Hvilken kategori beskriver bedst Deres produkt? (frivilligt)
 - a) kosmetik
 - b) lægemidler
 - c) føde- og drikkevarer
 - d) biologisk bekæmpelse
 - e) planteforædling
 - f) husdyravl
 - g) andet (De bedes angive nærmere):
5. Medlemsstat(er), hvor udnyttelsen af genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer har fundet sted:
6. Medlemsstat(er), hvor produktet skal markedsføres, efter proceduren for godkendelse, tilladelse eller meddelelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a) og b), i Kommissionens forordning (EU) 2015/1866 eller bragt i omsætning på markedet i henhold til samme forordnings artikel 6, stk. 2, litra c):

Fortrolighed

Har De erklæret, at nogle oplysninger er fortrolige, jf. artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) nr. 511/2014, bedes De angive en begrundelse for hver oplysning, som er erklæret for fortrolig:

Dato:

Sted:

Underskrift (!):

(!) Underskrift af den person, der er juridisk ansvarlig for trinnet for den endelige udvikling af et produkt.

BILAG IV

Oplysninger, der i henhold til artikel 8, stk. 1, skal vedlægges ansøgninger om anerkendelse af bedste praksis

I henhold til artikel 8, stk. 1, skal følgende oplysninger vedlægges ansøgninger om anerkendelse af bedste praksis:

1. Oplysning om, hvorvidt ansøgningen er indgivet på vegne af en sammenslutning af brugere eller andre berørte parter.
2. Kontaktoplysninger for sammenslutningen af brugere eller andre berørte parter (navn, adresse, e-mail, telefonnummer og websted, hvis et sådant findes).
3. Hvis ansøgningen indgives af en sammenslutning af brugere, angives følgende:
 - a) bevis for at sammenslutningen er etableret i overensstemmelse med kravene i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret
 - b) beskrivelse af sammenslutningens organisation og struktur.
4. Hvis ansøgningen indgives af andre berørte parter, bør der redegøres for, med hvilken begrundelse disse har legitim interesse i genstanden for forordning (EU) nr. 511/2014.
5. De afgivne oplysninger bør indeholde en beskrivelse af, på hvilken måde ansøgeren deltager i udviklingen af foranstaltninger og politikker vedrørende genetiske ressourcer, eller hvorledes ansøgeren opnår adgang til, indsamler, overfører eller kommercialiserer genetiske ressourcer og traditionel viden i tilknytning til genetiske ressourcer.
6. En beskrivelse af den af ansøgeren udviklede kombination af procedurer, værktøjer eller mekanismer, som, når den gennemføres på effektiv vis, vil sætte brugere i stand til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 4 og 7 i forordning (EU) nr. 511/2014.
7. En beskrivelse af, hvordan tilsynet med de procedurer, værktøjer eller mekanismer, der er omhandlet i punkt 6, skal foretages.
8. Oplysninger om den eller de medlemsstater, hvor ansøgeren er etableret, og i hvilke(n) ansøgeren opererer.
9. Oplysninger om den eller de medlemsstater, hvor brugere, som følger en bedste praksis under tilsyn af en sammenslutning eller en anden berørt part, opererer.

Liste over dokumentation vedrørende punkt 5 og 6:

- a) en liste over relevant personale, der arbejder for den ansøgende organisation eller eventuelle underleverandører, med en beskrivelse af deres opgaver angående udviklingen af og tilsynet med bedste praksis
- b) en erklæring om, at der ikke er interessekonflikter hos ansøgeren og underleverandører med hensyn til udviklingen af og tilsynet med kombinationen af procedurer, værktøjer eller mekanismer ⁽¹⁾
- c) hvis opgaverne vedrørende udvikling af bedste praksis, tilsynet med en sådan praksis eller begge dele er givet i underentreprise, redegøres der for disse opgaver.

⁽¹⁾ Brugernes betaling af gebyrer eller frivillige bidrag til en sammenslutning anses ikke for at give anledning til en interessekonflikt.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1867**af 19. oktober 2015****om ændring af forordning (EF) nr. 494/2002 for så vidt angår landingsforpligtelsen**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer ⁽¹⁾, særlig artikel 48, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽²⁾, at et af målene med den fælles fiskeripolitik er gradvist at bringe udsmid til ophør ved at indføre en forpligtelse til at lande fangster af arter, som er omfattet af fangstbegrænsninger.
- (2) I henhold til artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder landingsforpligtelsen anvendelse fra den 1. januar 2016 på kulmule, hvor denne art karakteriserer fiskeriet.
- (3) Visse bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 494/2002 ⁽³⁾ strider mod landingsforpligtelsen ved at tvinge fiskere til at sætte de mængder af kulmule, som overskrider visse grænser for fangstsammensætning, ud.
- (4) Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 494/2002 bør derfor ændres ved at fastsætte krav om, at alle utilsigtede fangster af kulmule landes og afskrives på kvoten.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Fiskeri og Akvakultur —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 494/2002 foretages følgende ændringer:

1. Som artikel 1a indsættes:

»Artikel 1a

I denne forordning forstås ved »utilsigtede fangster« utilsigtede fangster af marine organismer, som i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ^(*) skal landes og afskrives på kvoten, enten fordi de er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, eller fordi de overstiger de tilladte mængder i henhold til reglerne om fangstsammensætning og bifangst.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).«

⁽¹⁾ EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 494/2002 af 19. marts 2002 om supplerende tekniske foranstaltninger for genopbygning af kulmulebestanden i ICES-underområde III, IV, V, VI og VII og ICES-afsnit VIII a, b, d, e (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 8).

2. I artikel 2 tilføjes som nyt stk. 3:

»3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på utilsigtede fangster af kulmule, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Sådanne utilsigtede fangster landes og afskrives på kvoten.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1868**af 19. oktober 2015****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. oktober 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	40,0
	MA	124,3
	MK	46,1
	TR	95,4
	ZZ	76,5
0707 00 05	AL	38,5
	TR	116,7
	ZZ	77,6
0709 93 10	TR	148,5
	ZZ	148,5
0805 50 10	AR	145,5
	CL	149,0
	TR	110,5
	UY	72,3
	ZA	146,4
	ZZ	124,7
	BR	267,9
0806 10 10	EG	194,4
	MK	95,6
	TR	168,4
	ZZ	181,6
	AR	122,1
	CL	106,6
0808 10 80	MK	23,1
	NZ	159,2
	US	120,3
	ZA	155,1
	ZZ	114,4
	TR	131,8
	XS	96,6
	ZZ	114,2
0808 30 90	TR	131,8
	XS	96,6
	ZZ	114,2

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/1869

af 6. oktober 2015

om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Belgien — EGF/2015/003 BE/Ford Genk)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 4,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, særlig punkt 13,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) har til formål at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige erhvervsdrivende, hvis virksomhed er ophørt som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globaliseringen, som følge af en fortsættelse af den internationale finansielle og økonomiske krise, eller som følge af en ny global finansielle og økonomiske krise, og hjælpe disse med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) EGF må ikke overstige et årligt beløb på 150 mio. EUR (i 2011-priser), jf. artikel 12 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Den 24. marts 2015 indgav Belgien ansøgning EGF/2015/003 BE/Ford Genk om økonomisk EGF-støtte som følge af afskedigelser og ophør med aktiviteter (i det følgende benævnt »afskedigelser«) i Ford Genk og hos 11 leverandører og producenter i efterfølgende produktionsled. Den blev suppleret med yderligere oplysninger i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1309/2013. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af størrelsen på et økonomisk støttebeløb fra EGF, jf. artikel 13 i forordning (EU) nr. 1309/2013.
- (4) Som følge af Belgiens ansøgning bør EGF derfor mobiliseres til at yde en økonomisk støtte på 6 268 564 EUR.
- (5) Med henblik på at minimere den tid, det tager at mobilisere EGF-midlerne, bør denne afgørelse derfor anvendes fra vedtagelsesdatoen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 6 268 564 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 6. oktober 2015.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. oktober 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. SCHMIT

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/1870**af 6. oktober 2015****om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Italien — EGF/2015/004 IT/Alitalia)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 4,under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, særlig punkt 13,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) har til formål at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige erhvervsdrivende, hvis virksomhed er ophørt som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globaliseringen, som følge af en fortsættelse af den internationale finansielle og økonomiske krise, eller som følge af en ny global finansiell og økonomisk krise, og hjælpe disse med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) EGF må ikke overstige et årligt beløb på 150 mio. EUR (i 2011-priser), jf. artikel 12 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Den 24. marts 2015 indgav Italien ansøgning EGF/2015/004 IT/Alitalia om økonomisk EGF-støtte som følge af afskedigelser hos Gruppo Alitalia ⁽⁴⁾ i Italien. Den blev suppleret med yderligere oplysninger i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1309/2013. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af størrelsen på et støttebeløb fra EGF, jf. artikel 13 i forordning (EU) nr. 1309/2013.
- (4) Som følge af Italiens ansøgning bør EGF derfor mobiliseres til at yde en økonomisk støtte på 1 414 848 EUR.
- (5) Med henblik på at minimere den tid, det tager at mobilisere EGF-midlerne, bør denne afgørelse derfor anvendes fra vedtagelsesdatoen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 1 414 848 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

⁽⁴⁾ Alitalia Compagnia Aerea Italiana S.p.A. og Air One S.p.A. (CAI First S.p.A., CAI Second S.p.A. og Alitalia Loyalty).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 6. oktober 2015.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. oktober 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. SCHMIT

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/1871**af 6. oktober 2015****om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Tyskland — EGF/2015/002 DE/Adam Opel)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 4,under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, særlig punkt 13,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) har til formål at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige erhvervsdrivende, hvis virksomhed er ophørt som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globaliseringen, som følge af en fortsættelse af den internationale finansielle og økonomiske krise, eller som følge af en ny global finansiell og økonomisk krise, og hjælpe disse med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) EGF må ikke overstige et årligt beløb på 150 mio. EUR (i 2011-priser), jf. artikel 12 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Den 26. februar 2015 indgav Tyskland ansøgning EGF/2015/002 DE/Adam Opel om økonomisk EGF-støtte som følge af afskedigelser i Adam Opel AG og hos en leverandør i Tyskland. Den blev suppleret med yderligere oplysninger i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1309/2013. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af størrelsen på et økonomisk støttebeløb fra EGF, jf. artikel 13 i forordning (EU) nr. 1309/2013.
- (4) Som følge af Tysklands ansøgning bør EGF derfor mobiliseres til at yde en økonomisk støtte på 6 958 623 EUR.
- (5) Med henblik på at minimere den tid, det tager at mobilisere EGF-midlerne, bør denne afgørelse derfor anvendes fra vedtagelsesdatoen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 6 958 623 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 6. oktober 2015.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. oktober 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

N. SCHMIT

Formand

På Rådets vegne

M. SCHULZ

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/1872**af 6. oktober 2015****om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, særlig punkt 11,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (»fonden«) har til formål at gøre det muligt for EU at reagere hurtigt, effektivt og smidigt i nødsituationer og udvise solidaritet med befolkningerne i katastroferamte regioner.
- (2) Fonden må ikke overstige et årligt beløb på 500 mio. EUR (i 2011-priser), jf. artikel 10 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Bulgarien har indgivet en anmodning om støtte fra fonden i forbindelse med strengt vintervejr.
- (4) Grækenland har indgivet to anmodninger om støtte fra fonden i forbindelse med oversvømmelser.
- (5) Kommissionen har vurderet, at anmodningerne opfylder betingelserne for tildeling af støtte fra Solidaritetsfonden som fastsat i forordning (EF) nr. 2012/2002.
- (6) Fonden bør derfor anvendes til at yde et finansielt bidrag på 16 274 765 EUR og imødekomme ansøgningerne fra Bulgarien og Grækenland.
- (7) Der er mulighed for omfordeling af bevillinger i overensstemmelse med punkt 11, andet punktum, i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013. Bevillingerne til forskud i regnskabsåret 2015 er blevet anvendt, i meget begrænset omfang, til de tre ansøgninger, der er omfattet af denne afgørelse, og i forbindelse med hvilke der skal betales et restbeløb på 14 647 288 EUR. Derfor vil det fulde beløb til anvendelsen blive finansieret gennem omfordeling af de disponible bevillinger til forskud på Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, og der er ikke behov for supplerende bevillinger.
- (8) Med henblik på at minimere den tid, det tager at mobilisere fonden, bør denne afgørelse anvendes fra datoen for dens vedtagelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015 stiller Den Europæiske Unions Solidaritetsfond et beløb på 16 274 765 EUR til rådighed i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

Det fulde beløb til denne anvendelse finansieres ved bevillinger, der mobiliseres ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/422 ⁽¹⁾, med henblik på betaling af forskud på Unionens budget for regnskabsåret 2015, der er til rådighed på budgetpost 13 06 01. Det beløb, der er til rådighed på denne budgetpost til forskud, nedsættes i overensstemmelse hermed.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 6. oktober 2015.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. oktober 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. SCHMIT

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/422 af 17. december 2014 om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUT L 68 af 13.3.2015, s. 47).

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/1873**af 8. oktober 2015****om at underkaste 4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR) og 1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazin (MT-45) kontrolforanstaltninger**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 6 i afgørelse 2005/387/RIA udarbejdede det udvidede videnskabelige udvalg under Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) på et særligt møde en risikovurderingsrapport om det nye psykoaktive stof 4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR), som efterfølgende blev forelagt Kommissionen og Rådet den 19. september 2014.
- (2) 4,4'-DMAR er et syntetisk substitueret oxazolinderivat. Det er et derivat af aminorex og 4-methylaminorex (4-MAR), to syntetiske stimulerende stoffer, der kontrolleres i medfør af De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer.
- (3) 4,4'-DMAR har været tilgængelig på narkotikamarkedet i Unionen i hvert fald siden december 2012 og blev indberettet til systemet for tidlig varsling i december 2012. Ni medlemsstater har rapporteret, at stoffet er blevet fundet i beslaglæggelser, hovedsageligt som hvidt eller farvet pulver og tabletter, og i biologiske og indsamlede prøver.
- (4) 4,4'-DMAR dukkede op på markedet for nye psykoaktive stoffer som et »forskningskemikalie«, der blev solgt af internetforhandlere, og det kan nu købes på gaden. 4,4'-DMAR bliver solgt og indtaget som et stof i sig selv, men det er også vildledende blevet solgt på det illegale marked som ecstasy og amfetamin.
- (5) Der er registreret 31 dødsfald med relation til 4,4'-DMAR i tre medlemsstater fra juni 2013 til juni 2014. I de fleste tilfælde var 4,4'-DMAR enten selve dødsårsagen eller var sammen med andre stoffer sandsynligvis medvirkende til dødsfaldet. En af medlemsstaterne rapporterede om et tilfælde af forgiftning uden dødelig udgang.
- (6) Der er ikke foretaget undersøgelser af toksiciteten af 4,4'-DMAR.
- (7) Der foreligger ingen data om, hvor udbredt brugen af 4,4'-DMAR er. Ud fra de foreliggende oplysninger ser det dog ikke ud til, at det er vidt udbredt. I oplysninger indhentet fra tilfælde med dødelig udgang er der også noget, der tyder på, at brugere uden at vide det har indtaget 4,4'-DMAR, når de ville prøve andre stimulerende stoffer.
- (8) For 4,4'-DMAR er organiserede kriminelle grupper kun involveret i begrænset omfang i forbindelse med fremstilling, distribution, handel og forsyning inden for Unionen. Det vides ikke, hvilke prækursorer og syntetiske metoder der anvendes til fremstilling af 4,4'-DMAR.
- (9) 4,4'-DMAR er ikke på listen over stoffer, som ifølge De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler eller De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer skal underkastes kontrol. Der foretages ingen vurdering heraf for øjeblikket, og der har heller ikke været nogen vurdering i FN's system, og der er ingen planer om en sådan vurdering.
- (10) 4,4'-DMAR har ikke nogen etableret eller anerkendt anvendelse som humanmedicinsk lægemiddel eller veterinærlægemiddel i Unionen. Bortset fra at blive anvendt som analysereferencemateriale og i videnskabelig forskning, hvor dets kemiske, farmakologiske og toksikologiske egenskaber bliver undersøgt, er der ikke noget tegn på, at det anvendes til andre formål.

⁽¹⁾ EUTL 127 af 20.5.2005, s. 32.

- (11) Risikovurderingsrapporten viser, at der kun foreligger begrænset videnskabelig dokumentation om 4,4'-DMAR, og det påpeges, at der er behov for yderligere forskning for at fastslå, hvilke sundhedsrisici og sociale risici der er forbundet med stoffet. Med det materiale og de oplysninger, der foreligger i øjeblikket, er der dog et tilstrækkeligt grundlag til at lade 4,4'-DMAR underkaste kontrolforanstaltninger i hele Unionen. Eftersom indtagelsen af 4,4'-DMAR kan være sundhedsskadelig — hvilket er dokumenteret ved, at det er påvist i forbindelse med flere dødsfald — og eftersom brugerne kan indtage stoffet uden at vide det, og stoffet ikke har nogen medicinsk værdi, bør 4,4'-DMAR underkastes kontrolforanstaltninger.
- (12) Eftersom der er tre medlemsstater, der fører kontrol med 4,4'-DMAR efter national lovgivning i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til FN's konvention af 1971 om psykotrope stoffer, og der er fem medlemsstater, der benytter andre lovgivningsmæssige foranstaltninger til at føre kontrol med det, vil indførelsen af kontrolforanstaltninger i hele Unionen kunne bidrage til at undgå problemer med grænseoverskridende retshåndhævelse og retligt samarbejde og til at beskytte mod de risici, som tilgængelighed og brug af stoffet kan indebære.
- (13) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i afgørelse 2005/387/RIA udarbejdede EMCDDA's udvidede videnskabelige udvalg på et særligt møde en risikovurderingsrapport om det nye psykoaktive stof 1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazin (MT-45), som efterfølgende blev forelagt Kommissionen og Rådet den 6. oktober 2014.
- (14) MT-45 er en N,N'-disubstitueret piperazin, der har en cyclohexanring, som er bundet til et af nitrogenatomerne i piperazinringen, og en 1,2-diphenylethyl-del, som er bundet til det andet nitrogenatom. MT-45 er et af flere 1-(1,2-diphenylethyl)piperazinanalgetika, der blev opfundet i begyndelsen af 1970'erne.
- (15) MT-45 har været på narkotikamarkedet i Unionen siden oktober 2013, hvor det blev solgt som et »forskningskemikalie«, hovedsageligt på internettet. EMCDDA har fundet 12 websteder, hvor internetleverandører og -forhandlere tilbyder salg af MT-45, og nogle af dem er tilsyneladende baseret i Unionen.
- (16) Der er blevet rapporteret om i alt 28 dødsfald fra november 2013 til juli 2014 fra en medlemsstat. I de fleste tilfælde blev tilstedeværelsen af MT-45 i biologiske prøver analytisk bekræftet. Der blev af samme medlemsstat også rapporteret om 18 forgiftningstilfælde uden dødelig udgang, hvor de kliniske træk svarede til opioidforgiftning, som i nogle tilfælde svarede til opioidreceptorantagonisten naloxon.
- (17) Flere dyreforsøg har vist, at den akutte toksicitet af MT-45 er mange gange højere end af morfin.
- (18) Ud fra de på nuværende tidspunkt foreliggende oplysninger ser det ikke ud til, at brugen af MT-45 er vidt udbredt. Stoffet lader til mest at blive taget hjemme hos brugere, som enten gerne vil prøve nye stoffer, eller som er opioidafhængige og ikke har adgang til heroin eller et andet opioid. Nogle brugere kombinerer måske MT-45 med andre psykoaktive stoffer. Der er ingen oplysninger om de sociale risici, som kan være forbundet med MT-45.
- (19) Der er ikke noget tegn på, at organiserede kriminelle grupper er involveret i fremstillingen, distributionen, handelen og forsyningen af MT-45 i Unionen. Det vides ikke, hvilke kemiske prækursorer og syntetiske metoder der anvendes til fremstilling af den i medlemsstaterne fundne MT-45.
- (20) MT-45 er ikke på listen over stoffer, som ifølge De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler eller De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer skal underkastes kontrol. Der foretages ingen vurdering heraf for øjeblikket, og der har heller ikke været nogen vurdering i FN's system, og der er ingen planer om en sådan vurdering.
- (21) MT-45 har ikke nogen etableret eller anerkendt anvendelse som humanmedicinsk lægemiddel eller veterinærlægemiddel i Unionen. Bortset fra at blive anvendt som analysereferencemateriale og i videnskabelig forskning, hvor dets kemiske, farmakologiske og toksikologiske egenskaber bliver undersøgt, er der ikke noget tegn på, at det anvendes til andre formål.
- (22) Risikovurderingsrapporten viser, at der kun foreligger begrænset videnskabelig dokumentation om MT-45, og det påpeges, at der er behov for yderligere forskning for at fastslå, hvilke sundhedsrisici og sociale risici der er forbundet med stoffet. Med det materiale og de oplysninger, der foreligger i øjeblikket, er der dog et tilstrækkeligt grundlag til at lade MT-45 underkaste kontrolforanstaltninger i hele Unionen. Eftersom stoffet kan være sundhedsskadeligt — hvilket er dokumenteret ved, at det er påvist i forbindelse med flere dødsfald — og eftersom stoffet ikke har nogen medicinsk værdi, bør MT-45 underkastes kontrolforanstaltninger.

- (23) Eftersom der er én medlemsstat, der fører kontrol med MT-45 efter national lovgivning i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler og De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer, og der er syv medlemsstater, der benytter andre lovgivningsmæssige foranstaltninger til at føre kontrol med det, vil indførelsen af kontrolforanstaltninger i hele Unionen kunne bidrage til at undgå problemer med grænseoverskridende retshåndhævelse og retligt samarbejde og til at beskytte mod de risici, som tilgængelighed og brug af stoffet kan indebære.
- (24) Afgørelse 2005/387/RIA tillægger Rådet gennemførelsesbeføjelser for at kunne reagere hurtigt og på grundlag af ekspertise på EU-plan på fremkomsten af nye psykoaktive stoffer, som medlemsstaterne har påvist og indberettet, ved at underkaste disse stoffer kontrolforanstaltninger i hele Unionen. Da betingelserne og proceduren for at udløse udøvelsen af sådanne gennemførelsesbeføjelser er opfyldt, bør der vedtages en gennemførelsesafgørelse for at underkaste 4,4'-DMAR og MT-45 kontrol i hele Unionen.
- (25) Afgørelse 2005/387/RIA er bindende for Danmark, som derfor deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse, der gennemfører afgørelse 2005/387/RIA.
- (26) Afgørelse 2005/387/RIA er bindende for Irland, som derfor deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse, der gennemfører afgørelse 2005/387/RIA.
- (27) Afgørelse 2005/387/RIA er ikke bindende for Det Forenede Kongerige, som derfor ikke deltager i vedtagelsen af denne afgørelse, som gennemfører afgørelse 2005/387/RIA, og som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende nye psykoaktive stoffer underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen:

- a) 4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR)
- b) 1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazin (MT-45).

Artikel 2

Senest den 21. oktober 2016 træffer medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning de foranstaltninger, der er nødvendige for at underkaste de nye psykoaktive stoffer i artikel 1 kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger som fastsat i deres lovgivning i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler og/eller De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne afgørelse anvendes i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. oktober 2015.

På Rådets vegne
J. ASSELBORN
Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/1874**af 8. oktober 2015****om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 6 i afgørelse 2005/387/RIA udarbejdede det udvidede videnskabelige udvalg under Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) på et særligt møde en risikovurderingsrapport om 4-methylamfetamin, som efterfølgende blev forelagt Kommissionen den 29. november 2012.
- (2) 4-methylamfetamin er et syntetisk ringmethyleret derivat af amfetamin, som hovedsageligt er blevet konfiskeret i form af pulver og pasta i portioner indeholdende amfetamin og koffein, men det optræder også i tabletform eller flydende form. Det er dukket op på det ulovlige amfetaminmarked, hvor det sælges og anvendes som amfetamin, som er underlagt kontrol. Der er indberettet et tilfælde, hvor stoffet blev påvist i et kommercielt produkt solgt på internettet. Den vigtigste kemiske prækursor for syntesen af 4-methylamfetamin er 4-methylbenzyl methylketon (4-methyl-BMK), der tilsyneladende kan købes på internettet, og som der ikke føres kontrol med inden for rammerne af FN's konvention af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- (3) 4-methylamfetamins specifikke fysiske virkninger er kun sjældent blevet beskrevet af brugerne, fordi brugere typisk er uvidende om, at de har indtaget stoffet. Ifølge de få foreliggende oplysninger synes der imidlertid at være tale om stimulerende virkninger. Det fremgår af de begrænsede tilgængelige data om skadelige virkninger af 4-methylamfetamin, at brugerne bl.a. har oplevet hypertermi, hypertension, anoreksi, kvalme, transpiration, maveproblemer, hoste, opkastning, hovedpine, hjertebanken, søvnløshed, paranoia, angst og depression. De foreliggende oplysninger er ikke tilstrækkelige til at fastslå stoffets relative afhængighedsskabende potentiale.
- (4) Ifølge de begrænsede tilgængelige datakilder svarer den akutte toksicitet for 4-methylamfetamin til den, man finder hos andre stimulerende stoffer. Visse oplysninger tyder på, at en kombination af 4-methylamfetamin med andre stoffer, herunder amfetamin og koffein, kan føre til en højere risiko for en samlet øget toksicitet.
- (5) Der er registreret i alt 21 dødsfald i fire medlemsstater, hvor 4-methylamfetamin alene eller sammen med et eller flere andre stoffer, specielt amfetamin, er blevet påvist i obduktionsprøver. Ud fra de foreliggende oplysninger kan det ikke med sikkerhed fastslås, hvilken rolle 4-methylamfetamin har spillet i disse dødsfald, men stoffet var i visse tilfælde det fremherskende og forekom i mængder svarende til dem, der i nogle tilfælde var konstateret ved dødsfald forårsaget af amfetaminindtagelse.
- (6) 4-methylamfetamin er blevet påvist i 15 medlemsstater, mens en medlemsstat har indberettet fremstilling af stoffet på landets eget område. Den specifikke forekomst af 4-methylamfetamin er svær at vurdere. Der foreligger ikke oplysninger om specifik efterspørgsel efter stoffet fra brugere og det sælges ikke via internetbutikker.
- (7) Ifølge de foreliggende oplysninger lader det til, at 4-methylamfetamin produceres og distribueres af de samme grupper inden for den organiserede kriminalitet, som også er involveret i fremstilling og salg af stoffet amfetamin.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

- (8) 4-methylamfetamin har ingen kendt, dokumenteret eller anerkendt medicinsk værdi eller anvendelse i Unionen, og der er ingen markedsføringstilladelse for stoffet i Unionen. Bortset fra stoffets anvendelse som analysereferencestandard og i videnskabelig forskning er der ingen indikationer på, at det kan anvendes til noget andet legitimt formål.
- (9) 4-methylamfetamin er ikke i øjeblikket under vurdering og er ikke vurderet i FN-regi. Otte medlemsstater fører kontrol med stoffet under lovgivning om narkotikakontrol i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til FN-konventionen af 1971 om psykotrope stoffer. To andre medlemsstater anvender den generiske definition af phenethylamin i deres nationale lovgivning om stoffet, mens en medlemsstat fører kontrol med det under sin lægemiddelovgivning.
- (10) Risikovurderingsrapporten viser, at der kun foreligger begrænset dokumentation om karakteristika og risici for 4-methylamfetamin og påpeger, at der er behov for yderligere undersøgelser om de generelle sundhedsrisici og sociale risici, der er forbundet med stoffet. De foreliggende oplysninger begrundet dog i tilstrækkeligt omfang, at 4-methylamfetamin underkastes kontrolforanstaltninger i Unionen. På grund af de helbredsrisici, stoffet frembyder som påvist i forbindelse med flere rapporterede dødsfald, navnlig når det anvendes sammen med andre stoffer, det faktum, at det både med hensyn til, hvordan det ser ud og virker, minder meget om amfetamin, det faktum, at brugerne uvidende kan komme til at indtage dette stof, samt dets begrænsede medicinske værdi eller anvendelse bør 4-methylamfetamin underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen.
- (11) Eftersom ti medlemsstater allerede fører kontrol med 4-methylamfetamin, kunne det bidrage til at undgå problemer med grænseoverskridende lovhåndhævelse og retligt samarbejde, hvis stoffet blev underkastet kontrolforanstaltninger i hele Unionen.
- (12) Kontrolforanstaltninger i hele Unionen kan også bidrage til at forhindre, at 4-methylamfetamin udvikler sig til at blive et alternativ til amfetamin på markederne for ulovlige stoffer.
- (13) Rådets afgørelse 2005/387/RIA tillægger Rådet gennemførelsesbeføjelser for at kunne reagere hurtigt og på grundlag af ekspertise på EU-plan på fremkomsten af nye psykoaktive stoffer, som medlemsstaterne har påvist og indberettet, ved at underkaste disse stoffer kontrolforanstaltninger i hele Unionen. Da betingelserne og proceduren for at udløse udøvelsen af sådanne gennemførelsesbeføjelser er opfyldt, bør der vedtages en gennemførelsesafgørelse for at underkaste 4-methylamfetamin kontrol i hele Unionen.
- (14) Denne afgørelse erstatter Rådets afgørelse 2013/129/EU ⁽¹⁾, som blev annulleret af Den Europæiske Unions Domstol («Domstolen») ved dom af 16. april 2015 i sag C-317/13 ⁽²⁾. I denne dom opretholdt Domstolen virkningerne af afgørelse 2013/129/EU, indtil en ny lovgivning træder i kraft som erstatning herfor. Derfor ophører afgørelse 2013/129/EU med at have virkning fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden.
- (15) Med henblik på at sikre kontinuiteten af kontrolforanstaltninger i hele Unionen med hensyn til 4-methylamfetamin bør denne afgørelse ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for at underkaste nye psykoaktive stoffer kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning som fastsat i artikel 2 i afgørelse 2013/129/EU.
- (16) Afgørelse 2005/387/RIA er bindende for Danmark, som derfor deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse, der gennemfører afgørelse 2005/387/RIA.
- (17) Afgørelse 2005/387/RIA er bindende for Irland, som derfor deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse, der gennemfører afgørelse 2005/387/RIA.
- (18) Afgørelse 2005/387/RIA er ikke bindende for Det Forenede Kongerige, som derfor ikke deltager i vedtagelsen af denne afgørelse, som gennemfører afgørelse 2005/387/RIA, og som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det nye psykoaktive stof 4-methylamfetamin underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/129/EU af 7. marts 2013 om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger (EUT L 72 af 15.3.2013, s. 11).

⁽²⁾ Domstolens dom af 16.4.2015, Parlamentet mod Rådet, C-317/13, ECLI:EU:C:2015:223.

Artikel 2

Afgørelse 2013/129/EU ophører med at have virkning fra datoen for nærværende afgørelses ikrafttræden, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning som fastsat i artikel 2 i afgørelse 2013/129/EU.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne afgørelse anvendes i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. oktober 2015.

På Rådets vegne

J. ASSELBORN

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/1875**af 8. oktober 2015****om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxyppyrovaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med afgørelse 2005/387/RIA udarbejdede det udvidede videnskabelige udvalg under Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) på et særligt møde risikovurderingsrapporter om de nye psykoaktive stoffer 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxyppyrovaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin), som efterfølgende blev forelagt Kommissionen og Rådet den 23. april 2014.
- (2) 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV og methoxetamin var ikke blevet vurderet i FN-regi, da der blev anmodet om en risikovurdering på EU-plan, men de blev i juni 2014 evalueret af Verdenssundhedsorganisationens Ekspertudvalg vedrørende Medicinafhængighed.
- (3) 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV og methoxetamin har ingen dokumenterede eller anerkendte human- eller veterinærmedicinske anvendelser. Bortset fra disse stoffers anvendelse som referencematerialer ved analyse og til videnskabelig forskning i deres kemi, farmakologi og toksikologi som følge af deres opdukken på narkotikamarkedet — og for 25I-NBOMe's vedkommende tillige inden for neurokemi — har de så vidt vides ingen andre anvendelser.
- (4) 25I-NBOMe er et kraftigt virkende syntetisk derivat af 2,5-dimethoxy-4-iodophenethylamin (2C-I), der er et klassisk serotonergt hallucinogen, som blev risikovurderet og underkastet kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner på EU-plan fra 2003 ved afgørelse 2003/847/RIA ⁽²⁾.
- (5) Det er vanskeligt at bestemme de specifikke fysiske virkninger af 25I-NBOMe, da der ikke er offentliggjort undersøgelser om vurdering af stoffets akutte og kroniske toksicitet, dets virkninger for fysiologi og adfærd samt dets mulige vanedannende virkning, og da de foreliggende oplysninger og data er begrænsede. Kliniske iagttagelser af personer, der har benyttet stoffet, tyder på, at det har hallucinogene virkninger og kan fremkalde stærk ophidselse, forvirring, kraftige hørelses- og synshallucinationer, aggressivitet, voldsomme ulykker og selvskadende adfærd.
- (6) Der er i tre medlemsstater registreret fire dødsfald med relation til 25I-NBOMe. Der er i fire medlemsstater indberettet om høj toksicitet ved anvendelsen af stoffet, idet der er registreret 32 forgiftningstilfælde uden dødelig udgang. Skulle dette nye psykoaktive stof blive mere tilgængeligt og få mere udbredt anvendelse, kan det få betydelige følger for enkeltpersoners sundhed og folkesundheden. Der foreligger ingen oplysninger om de sociale risici i forbindelse med 25I-NBOMe.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.⁽²⁾ Rådets afgørelse 2003/847/RIA af 27. november 2003 om kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger med hensyn til de nye former for syntetisk narkotika 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2 (EUT L 321 af 6.12.2003, s. 64).

- (7) 22 medlemsstater og Norge har indberettet til EMCDDA og Den Europæiske Politienhed (Europol), at de har fundet 25I-NBOMe. Der foreligger ingen data om, hvor udbredt brug af 25I-NBOMe er, men de begrænsede oplysninger, der foreligger, tyder på, at stoffet muligvis indtages i mange forskellige sammenhænge, f.eks. i hjemmet, i barer og på natklubber og ved musikfestivaler.
- (8) 25I-NBOMe bliver åbent markedsført og solgt på internettet som et »forskningskemikalie«, og oplysninger fra beslaglæggelser, indsamlede prøver, brugernetsteder og internetbutikker tyder på, at stoffet både sælges som et selvstændigt narkotika og som en »lovlig« erstatning for LSD. EMCDDA har fundet frem til mere end 15 internetbutikker, hvor stoffet sælges, og de har muligvis hjemsted i Unionen og Kina.
- (9) Risikovurderingsrapporten viser, at der kun foreligger begrænset videnskabelig dokumentation om 25I-NBOMe, og påpeger, at der er behov for yderligere forskning for at fastslå, hvilke sundhedsrisici og sociale risici der er forbundet med stoffet. Det materiale og de oplysninger, der foreligger, udgør dog et tilstrækkeligt grundlag til at underkaste 25I-NBOMe kontrolforanstaltninger i hele Unionen. 25I-NBOMe bør underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen, da stoffet indebærer sundhedsrisici, hvilket er dokumenteret ved, at det er påvist i forbindelse med flere indberettede dødsfald, da brugerne kan være uvidende om indtagelse af stoffet, og da stoffet ikke har nogen medicinsk værdi eller anvendelse.
- (10) Eftersom seks medlemsstater fører kontrol med 25I-NBOMe efter national lovgivning i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til FN's konvention af 1971 om psykotrope stoffer og syv medlemsstater benytter andre lovgivningsforanstaltninger til at føre kontrol med det, vil det bidrage til at undgå problemer med grænseoverskridende lovhåndhævelse og retligt samarbejde og give beskyttelse mod de farer, som stoffets tilgængelighed og brug af stoffet kan indebære, hvis stoffet underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen.
- (11) AH-7921 er et strukturmæssigt atypisk syntetisk opioid analgetikum, som går under betegnelsen »doxylam« hos forhandlere på internettet, på brugernetsteder og i medierne. Det kan let forveksles med »doxylamin«, der er et antihistaminlægemiddel med beroligende-søvndyssende egenskaber, hvilket kan føre til utilsigtet overdosering.
- (12) Det er vanskeligt at bestemme de specifikke fysiske virkninger af AH-7921, da der ikke er offentliggjort undersøgelser om vurdering af stoffets akutte og kroniske toksicitet, dets psykologiske, adfærdsmæssige virkninger og mulige vanedannende virkning, og eftersom de foreliggende oplysninger og data er begrænsede. Efter brugernes udsagn skulle virkningerne af AH-7921 ligne virkningerne af klassiske rusmidler, dvs. svag eufori, kløe og afslappelse. Kvalme synes at være en typisk bivirkning. Brugere oplyser, at AH-7921 indgår som led i selveksperimenteren og i »rekreativ brug«, men nogle brugere foretager også selvmedicinering med dette nye narkotika for at lindre smerter, mens andre søger at mildne abstinenssymptomer, der skyldes ophør med brug af andre rusmidler. Det kan betyde, at AH-7921 har mulighed for at vinde udbredelse blandt stiknarkomaner.
- (13) Der foreligger ingen data om, hvor udbredt brug af AH-7921 er, men de foreliggende oplysninger tyder på, at stoffet ikke er almindeligt brugt, og at det, når det bruges, bruges i hjemmet.
- (14) Der er registreret 15 dødsfald i tre medlemsstater mellem december 2012 og september 2013, hvor AH-7921 alene eller sammen med andre stoffer blev påvist i obduktionsprøver. Det kan ikke med sikkerhed fastslås, hvilken rolle AH-7921 har spillet i alle disse dødsfald, men i nogle tilfælde er stoffet specifikt nævnt under dødsårsagen. I en medlemsstat er der indberettet seks AH-7921-relaterede forgiftningstilfælde uden dødelig udgang. Skulle dette nye psykoaktive stof blive mere tilgængeligt og få mere udbredt anvendelse, kan det få betydelige følger for enkeltpersoners sundhed og folkesundheden. Der foreligger ingen oplysninger om de sociale risici i forbindelse med AH-7921.
- (15) Risikovurderingsrapporten viser, at der kun foreligger begrænset videnskabelig dokumentation om AH-7921, og påpeger, at der er behov for yderligere forskning for at fastslå, hvilke sundhedsrisici og sociale risici der er forbundet med stoffet. Det materiale og de oplysninger, der foreligger, udgør dog et tilstrækkeligt grundlag til at underkaste AH-7921 kontrolforanstaltninger i hele Unionen. AH-7921 bør underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen, da stoffet indebærer sundhedsrisici, hvilket er dokumenteret ved, at det er påvist i forbindelse med flere indberettede dødsfald, da brugerne kan være uvidende om indtagelse af stoffet, og da stoffet ikke har nogen medicinsk værdi eller anvendelse.
- (16) Eftersom en medlemsstat fører kontrol med AH-7921 efter national lovgivning i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til FN's konvention af 1971 om psykotrope stoffer, og fem medlemsstater benytter andre lovgivningsforanstaltninger til at føre kontrol med det, vil det bidrage til at undgå problemer med grænseoverskridende lovhåndhævelse og retligt samarbejde og give beskyttelse mod de farer, som stoffets tilgængelighed og brug af stoffet kan indebære, hvis stoffet underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen.

- (17) MDPV er et ringsubstitueret syntetisk derivat af cathinon, der er kemisk beslægtet med pyrovaleron, og begge disse stoffer er omfattet af kontrolforanstaltninger i henhold til FN's konvention af 1971 om psykotrope stoffer.
- (18) Indsamling af oplysninger om MDPV's kroniske og akutte toksicitet, dets psykologiske og adfærdsmæssige virkninger og dets mulige vanedannende virkning foregår ikke på ensartet måde i hele Unionen. Oplysninger fra offentliggjorte undersøgelser, som bekræftes af kliniske tilfælde, tyder på, at MDPV har næsten samme psykofarmakologiske profil som kokain og methamfetamin, blot er virkningerne kraftigere og længerevarende. Endvidere er det konstateret, at MDPV's evne til at inducere lokomotorisk aktivitet, tachycardi og hypertension er ti gange kraftigere.
- (19) Af flere brugernetsteder fremgår det, at stoffets akutte toksicitet kan forårsage de samme skadevirkninger på mennesker som andre opkvikkende midler. Blandt virkningerne er paranoid psykose, tachycardi, hypertension, sveden, vejtrækningsproblemer, stærk ophidselse, hørelses- og synshallucinationer, voldsomme angstanfald, hypertermi, voldsanfald og funktionsforstyrrelser i forskellige organer.
- (20) Der er mellem september 2009 og august 2013 registreret 108 dødsfald i otte medlemsstater og Norge, hvor der er påvist MDPV i biologiske obduktionsprøver eller stoffet har været en medvirkende dødsårsag. Fra otte medlemsstater er der indberettet i alt 525 MDPV-relaterede forgiftningstilfælde uden dødelig udgang. Skulle dette nye psykoaktive stof blive mere tilgængeligt og få mere udbredt anvendelse, kan det få betydelige følger for enkeltpersoners sundhed og folkesundheden.
- (21) Der er ligeledes påvist MDPV i biologiske prøver, der er udtaget i forbindelse med trafikulykker med og uden dødsforer eller kørsel i narkotikapåvirket tilstand, i fire medlemsstater siden 2009.
- (22) MDPV har været på narkotikamarkedet i Unionen siden november 2008, og der er fra 27 medlemsstater samt Norge og Tyrkiet indberettet beslaglæggelser af flere kilo af stoffet ad gangen. MDPV sælges alene, men er også fundet i kombination med andre stoffer. Stoffet kan let købes hos forhandlere og butikker på internettet, i »hampeforretninger« og på gaden. Der er tegn på, at tabletfremstilling og distribution af stoffet er organiseret i et vist omfang i Unionen.
- (23) Risikovurderingsrapporten viser, at der er behov for yderligere forskning for at fastslå, hvilke sundhedsrisici og sociale risici der er forbundet med MDPV. Det materiale og de oplysninger, der foreligger, udgør dog et tilstrækkeligt grundlag til at underkaste MDPV kontrolforanstaltninger i hele Unionen. MDPV bør underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen, da stoffet indebærer sundhedsrisici, hvilket er dokumenteret ved, at det er påvist i forbindelse med flere indberettede dødsfald, da brugerne kan være uvidende om indtagelse af stoffet, og da stoffet ikke har nogen medicinsk værdi eller anvendelse.
- (24) Eftersom 21 medlemsstater fører kontrol med MDPV efter national lovgivning i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til FN's konvention af 1971 om psykotrope stoffer og fire medlemsstater benytter andre lovgivningsforanstaltninger til at føre kontrol med det, vil det bidrage til at undgå problemer med grænseoverskridende lovhåndhævelse og retligt samarbejde og give beskyttelse mod de farer, som stoffets tilgængelighed og brug af stoffet kan indebære, hvis stoffet underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen.
- (25) Methoxetamin er en arylcyclohexylamin, der er kemisk beslægtet med ketamin og phencyclidin (PCP), som er underkastet international kontrol. Methoxetamin har ligesom ketamin og PCP dissociative egenskaber.
- (26) Der foreligger ingen undersøgelser af methoxetamins kroniske og akutte toksicitet, dets psykologiske og adfærdsmæssige virkninger eller dets mulige vanedannende virkning. Beskrivelser af egne erfaringer på brugernetsteder omtaler bivirkninger af samme art som ved en ketaminrus. Blandt virkningerne er kvalme og voldsom opkastning, vejtrækningsbesvær, kramper, desorientering, angstanfald, katatoni, aggressivitet, hallucinationer, paranoia og psykose. Desuden kan der i en akut methoxetaminrus optræde stimulanseffekter (ophidselse, tachycardi og hypertension) og påvirkninger af hjernen, som er uventede under en akut ketaminrus.
- (27) Der er blevet indberettet 20 methoxetaminrelaterede dødsfald i seks medlemsstater, hvor stoffet er påvist i obduktionsprøver. I fem medlemsstater er der påvist methoxetamin i 20 forgiftningstilfælde uden dødelig udgang, hvor stoffet har været brugt alene eller kombineret med andre stoffer. Skulle dette nye psykoaktive stof blive mere tilgængeligt og få mere udbredt anvendelse, kan det få betydelige følger for enkeltpersoners sundhed og folkesundheden.

- (28) Siden november 2010 har 23 medlemsstater samt Tyrkiet og Norge indberettet at have fundet methoxetamin. Oplysningerne tyder på, at methoxetamin sælges og bruges alene, men også som en »lovlig« erstatning for ketamin i internetbutikker, i »hampeforretninger« og på gaden.
- (29) Der er i Unionen blevet beslaglagt mængder på flere kilo ad gangen i pulverform, men det vides ikke, om der kan være tale om organiseret kriminalitet. Fremstilling af methoxetamin kræver ikke avanceret udstyr.
- (30) Data om, hvor udbredt brug af methoxetamin er, foreligger kun i form af ikke-repræsentative undersøgelser i to medlemsstater. Disse undersøgelser peger på, at methoxetamin er mindre udbredt end ketamin. De foreliggende oplysninger tyder på, at stoffet muligvis indtages i mange forskellige sammenhænge, f.eks. i hjemmet, i barer og på natklubber og ved musikfestivaler.
- (31) Risikovurderingsrapporten viser, at der er behov for yderligere forskning for at fastslå, hvilke sundhedsrisici og sociale risici der er forbundet med methoxetamin. Det materiale og de oplysninger, der foreligger, udgør dog et tilstrækkeligt grundlag til at underkaste methoxetamin kontrolforanstaltninger i hele Unionen. Methoxetamin bør underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen, da stoffet indebærer sundhedsrisici, hvilket er dokumenteret ved, at stoffet er påvist i forbindelse med flere indberettede dødsfald, da brugerne kan være uvidende om indtagelse af stoffet, og da stoffet ikke har nogen medicinsk værdi eller anvendelse.
- (32) Eftersom ni medlemsstater fører kontrol med methoxetamin efter national lovgivning i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til FN's konvention af 1971 om psykotrope stoffer og ni medlemsstater benytter andre lovgivningsforanstaltninger til at føre kontrol med det, vil det bidrage til at undgå problemer med grænseoverskridende lovhåndhævelse og retligt samarbejde og give beskyttelse mod de farer, som stoffets tilgængelighed og brug af stoffet kan indebære, hvis stoffet underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen.
- (33) Afgørelse 2005/387/RIA tillægger Rådet gennemførelsesbeføjelser for at kunne reagere hurtigt og på grundlag af ekspertise på EU-plan på fremkomsten af nye psykoaktive stoffer, som medlemsstaterne har påvist og indberettet, ved at underkaste disse stoffer kontrolforanstaltninger i hele Unionen. Da betingelserne og proceduren for at udløse udøvelsen af sådanne gennemførelsesbeføjelser er opfyldt, bør der vedtages en gennemførelsesafgørelse for at underkaste 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV og methoxetamin kontrol i hele Unionen.
- (34) Den Europæiske Unions Domstol fastslog i sin dom af 16. april 2015 i de forenede sager C-317/13 og sag C-679/13 ⁽¹⁾, at Rådet skal høre Europa-Parlamentet inden vedtagelsen af gennemførelsesafgørelser i medfør af artikel 8, stk. 3, i afgørelse 2005/387/RIA. Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/688/EU ⁽²⁾ blev vedtaget uden en sådan forudgående høring og er derfor behæftet med en procedurefejl. Afgørelse 2014/688/EU bør derfor erstattes af nærværende afgørelse.
- (35) Med henblik på at sikre kontinuiteten af kontrolforanstaltningerne i hele Unionen samt overholdelsen af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer og De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler med hensyn til 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) bør nærværende afgørelse ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for at underkaste disse nye psykoaktive stoffer kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning som fastsat i artikel 2 i afgørelse 2014/688/EU.
- (36) Afgørelse 2005/387/RIA er bindende for Danmark, som derfor deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse, der gennemfører afgørelse 2005/387/RIA.
- (37) Afgørelse 2005/387/RIA er bindende for Irland, som derfor deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse, der gennemfører afgørelse 2005/387/RIA.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 16. april 2015, Parlamentet mod Rådet, forenede sager C-317/13 og C-679/13, ECLI:EU:C:2015:223.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/688/EU af 25. september 2014 om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger (EUT L 287 af 1.10.2014, s. 22).

- (38) Afgørelse 2005/387/RIA er ikke bindende for Det Forenede Kongerige, som derfor ikke deltager i vedtagelsen af denne afgørelse, som gennemfører afgørelse 2005/387/RIA, og som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende nye psykoaktive stoffer underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen:

- a) 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)-phenethylamin (25I-NBOMe)
- b) 3,4-dichlor-N-[[1-dimethylamino]-cyclohexyl]methyl]-benzamid (AH-7921)
- c) 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV)
- d) 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin).

Artikel 2

Afgørelse 2014/688/EU erstattes, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning som fastsat i artikel 2 i afgørelse 2014/688/EU.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne afgørelse anvendes i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. oktober 2015.

På Rådets vegne
J. ASSELBORN
Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/1876
af 8. oktober 2015
om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 6 i afgørelse 2005/387/RIA udarbejdede det udvidede videnskabelige udvalg under Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) på et særligt møde en risikovurderingsrapport om det nye psykoaktive stof 5-(2-aminopropyl)indol, som efterfølgende blev forelagt Kommissionen og Rådet den 16. april 2013.
- (2) Stoffet 5-(2-aminopropyl)indol er et syntetisk indolderivat, som er substitueret på phenylsiden af indolringsystemet. Det synes at være et stimulerende stof, der muligvis også har hallucinogene virkninger. 5-(2-aminopropyl)indol er hovedsagelig fundet i pulverform, men også i kapsel- og tabletform. Stoffet kan købes på internettet og i »hampesforretninger«, idet det markedsføres som et »forskningskemikalie«. Stoffet er også påvist i et produkt med betegnelsen »Benzo Fury«, der er solgt som et »legalt rusmiddel«, og i tabletter, der ligner ecstasy.
- (3) De foreliggende oplysninger og data tyder på, at den akutte toksicitet af 5-(2-aminopropyl)indol kan medføre skadevirkninger hos mennesker såsom tachycardi og hypertermi, men også pupiludvidelse, ophidselse og rysten. Der kan optræde gensidige påvirkninger mellem 5-(2-aminopropyl)indol og andre stoffer, bl.a. lægemidler og opkvikkende midler, der indvirker på monoamin-neurotransmittersystemet. Det er vanskeligt at bestemme de specifikke fysiske virkninger af 5-(2-aminopropyl)indol i mennesker, da der ikke er offentliggjort undersøgelser om vurdering af stoffets akutte og kroniske toksicitet, dets virkninger for psyke og adfærd eller dets mulige afhængighedsskabende virkning, og da de foreliggende oplysninger og data er begrænsede.
- (4) Der er registreret i alt 24 dødsfald i fire medlemsstater fra april til august 2012, hvor 5-(2-aminopropyl)indol alene eller sammen med andre stoffer blev påvist i obduktionsprøver. Det kan ikke med sikkerhed fastslås, hvilken rolle 5-(2-aminopropyl)indol har spillet i alle disse dødsfald, men i nogle tilfælde er stoffet specifikt nævnt under dødsårsagen. Øget tilgængelighed og mere udbredt anvendelse af dette nye psykoaktive stof kan få betydelige følger for enkeltpersoners sundhed og folkesundheden. Der foreligger ingen oplysninger om de sociale risici i forbindelse med 5-(2-aminopropyl)indol.
- (5) Ni europæiske lande har indberettet til EMCDDA og til Den Europæiske Politienhed (Europol), at de har fundet 5-(2-aminopropyl)indol. Der foreligger ingen data om, hvor udbredt brugen af 5-(2-aminopropyl)indol er, men de begrænsede oplysninger, der foreligger, tyder på, at stoffet muligvis indtages i samme miljøer som andre opkvikkende midler, f.eks. i hjemmet, i barer og på natklubber eller ved musikfestivaler.
- (6) Der er ingen oplysninger, der tyder på, at 5-(2-aminopropyl)indol fremstilles i Unionen, og der findes ikke dokumentation for, at organiseret kriminalitet er involveret i fremstillingen, distributionen eller forsyningen af dette nye psykoaktive stof.
- (7) Stoffet 5-(2-aminopropyl)indol har ingen kendt, dokumenteret eller anerkendt medicinsk værdi eller anvendelse, og der er ingen markedsføringstilladelse for dette nye psykoaktive stof i Unionen. Bortset fra stoffets anvendelse som analysereferencestandard og i videnskabelig forskning er der ingen indikationer på, at det anvendes til andre formål.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

- (8) Stoffet 5-(2-aminopropyl)indol er ikke vurderet og ikke i øjeblikket under vurdering i FN-systemet, som defineret i 2005/387/RIA. To medlemsstater fører kontrol med dette nye psykoaktive stof i henhold til deres nationale lovgivning som følge af deres forpligtelser i henhold til FN's konvention af 1971 om psykotrope stoffer. Fem europæiske lande anvender national lovgivning om nye psykoaktive stoffer, farligt gods eller medicin til at føre kontrol med 5-(2-aminopropyl)indol.
- (9) Risikovurderingsrapporten viser, at der kun foreligger begrænset videnskabelig dokumentation om 5-(2-aminopropyl)indol, og påpeger, at der er behov for yderligere forskning for at fastslå, hvilke sundhedsrisici og sociale risici der er forbundet med stoffet. Det materiale og de oplysninger, der foreligger, udgør dog et tilstrækkeligt grundlag til at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger i hele Unionen. 5-(2-aminopropyl)indol bør underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen, da stoffet indebærer sundhedsrisici, hvilket er dokumenteret ved, at stoffet er påvist i forbindelse med flere indberettede dødsfald, da brugerne kan være uvidende om indtagelse af stoffet, og da stoffet ikke har nogen medicinsk værdi eller anvendelse.
- (10) Eftersom seks medlemsstater allerede benytter lovbestemmelser af forskellig karakter til at føre kontrol med 5-(2-aminopropyl)indol, vil det bidrage til at undgå problemer med grænseoverskridende lovhåndhævelse og retligt samarbejde og beskytte brugerne mod de farer, indtagelse af stoffet kan indebære, hvis stoffet underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen.
- (11) Afgørelse 2005/387/RIA tillægger Rådet gennemførelsesbeføjelser for at kunne reagere hurtigt og på grundlag af ekspertise på EU-plan på fremkomsten af nye psykoaktive stoffer, som medlemsstaterne har påvist og indberettet, ved at underkaste disse stoffer kontrolforanstaltninger i hele Unionen. Da betingelserne og proceduren for at udløse udøvelsen af sådanne gennemførelsesbeføjelser er opfyldt, bør der vedtages en gennemførelsesafgørelse for at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrol i hele Unionen.
- (12) Denne afgørelse erstatter Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/496/EU ⁽¹⁾, som blev annulleret af Den Europæiske Unions Domstol (»Domstolen«) ved dom af 16. april 2015 i sag C-679/13 ⁽²⁾. I denne dom opretholdt Domstolen virkningerne af afgørelse 2013/496/EU, indtil en ny lovgivning træder i kraft som erstatning herfor. Derfor ophører afgørelse 2013/496/EU med at have virkning fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden.
- (13) Med henblik på at sikre kontinuiteten af kontrolforanstaltninger i hele Unionen med hensyn til 5-(2-aminopropyl)indol bør denne afgørelse ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for at underkaste nye psykoaktive stoffer kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning som fastsat i artikel 2 i afgørelse 2013/496/EU.
- (14) Afgørelse 2005/387/RIA er bindende for Danmark, som derfor deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse, der gennemfører afgørelse 2005/387/RIA.
- (15) Afgørelse 2005/387/RIA er bindende for Irland, som derfor deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse, der gennemfører afgørelse 2005/387/RIA.
- (16) Afgørelse 2005/387/RIA er ikke bindende for Det Forenede Kongerige, som derfor ikke deltager i vedtagelsen af denne afgørelse, som gennemfører afgørelse 2005/387/RIA, og som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det nye psykoaktive stof 5-(2-aminopropyl)indol underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen.

Artikel 2

Afgørelse 2013/496/EU ophører med at have virkning fra datoen for nærværende afgørelses ikrafttræden, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning som fastsat i artikel 2 i afgørelse 2013/496/EU.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (2013/496/EU) af 7. oktober 2013 om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger (EUT L 272 af 12.10.2013, s. 44).

⁽²⁾ Domstolens dom af 16. april 2015, Parlamentet mod Rådet, C-679/13, ECLI:EU:C:2015:223.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne afgørelse anvendes i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. oktober 2015.

På Rådets vegne

J. ASSELBORN

Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2015/1877**af 20. april 2015****om de takster S.C. Hidroelectrica S.A., Rumænien, anvender over for S.C. Termoelectrica S.A. og S.C. Electrocentrale Deva S.A. — SA.33475 (12/C)***(meddelt under nummer C(2015) 2648)***(Kun den engelske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

under henvisning til Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren efter traktatens artikel 108, stk. 2, i statsstøttesag SA.33475 (12/C, ex 12/NN) ⁽¹⁾,

efter i henhold til ovennævnte bestemmelser at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 2. august 2011 modtog Kommissionen en klage fra investeringsfonden S.C. Fondul Proprietatea S.A. («klageren») over S.C. Hidroelectrica S.A.s («Hidroelectrica») køb af elektricitet fra elleverandører til priser, der angiveligt var højere end markedsprisen.
- (2) Ved brev af 25. april 2012 meddelte Kommissionen Rumænien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 108, stk. 2, med hensyn til de kontrakter, hvorunder Termoelectrica S.A. («Termoelectrica») og S.C. Electrocentrale Deva S.A. («Electrocentrale Deva») leverede elektricitet engros til Hidroelectrica, i det følgende benævnt »åbningsafgørelsen«.
- (3) Åbningsafgørelsen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede de rumænske myndigheder og interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.
- (4) Den 23. juli 2012 fremsendte de rumænske myndigheder deres foreløbige bemærkninger til åbningsafgørelsen.
- (5) Kommissionen modtog kun foreløbige bemærkninger fra Termoelectrica dateret 11. juni 2012 og fra Electrocentrale Deva dateret 12. juni 2012, som de rumænske myndigheder videresendte til Kommissionen den 26. juli 2012. De rumænske myndigheder videresendte på ny de samme foreløbige bemærkninger til Kommissionen den 2. august 2012.
- (6) Den 12. februar 2013 informerede Kommissionen de rumænske myndigheder om, at den ikke havde modtaget bemærkninger fra interesserede parter.
- (7) Den 24. marts 2013 gentog de rumænske myndigheder deres foreløbige holdning i den foreliggende sag.
- (8) Kommissionen anmodede de rumænske myndigheder om yderligere oplysninger ved breve af 29. juli og 11. september 2013, 3. marts, 6. august og 25. september 2014 og 19. januar 2015. De rumænske myndigheder fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 11. september 2013, 24. marts, 14. maj, 3. september, 22. september, 10. oktober og 21. oktober 2014 og 20. februar 2015.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse C(2012) 2552 final af 25. april 2012 i sag SA.33475, s. 46.

⁽²⁾ EUT C 395 af 20.12.2012, s. 46.

- (9) Den 16. april 2015 gav Rumænien afkald på sin ret ifølge traktatens artikel 342 og artikel 3 i forordning nr. 1 ⁽³⁾ til at få denne afgørelse vedtaget på rumænsk og accepterede, at den vedtages på engelsk.

2. BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGERNE

- (10) I dette afsnit beskrives de kontraherende parter (Hidroelectrica, Termoelectrica og Electrocentrale Deva), de andre elektricitetsproducenter, kontrakterne vedrørende køb af elektricitet på det rumænske elektricitetsmarked og udviklingen samt de forskellige forbindelser mellem de påståede støttemodtagere.

2.1. De kontraherende parter

2.1.1. *Hidroelectrica*

- (11) Hidroelectrica blev grundlagt i 2000. Hidroelectrica er underlagt almindelig selskabsret. Den rumænske stat ejer 80,06 % af aktiekapitalen i Hidroelectrica via ministeriet for økonomi, handel og erhvervs miljø, og klageren ejer 19,94 %. Den rumænske stat er repræsenteret på Hidroelectricas generalforsamling. Ifølge Hidroelectricas vedtægter varetager generaldirektøren selskabets daglige drift og træffer uafhængige beslutninger om andre anliggender end dem, der er forbeholdt generalforsamlingen og bestyrelsen. I praksis varetog Hidroelectricas bestyrelsesmedlemmer samtidig funktioner i forskellige ministerier ⁽⁴⁾.
- (12) Hidroelectrica er Rumæniens største leverandør af elektricitet med en årlig produktionskapacitet på omkring 17,5 TWh i et normalt hydrologisk år. Hidroelectrica producerer elektricitet i dæmningsanlæg og flodkraftværker. Denne produktion er imidlertid meget varierende afhængigt af de hydrologiske forhold, og i 2009 producerede Hidroelectrica således 16,4 TWh, i 2010 21,3 TWh og i 2011 14,7 TWh. I 2013 var Hidroelectricas markedsandel 28,24 %, og virksomheden lå således foran Complexul Energetic Oltenia, et kulbaseret termisk kraftværk med en markedsandel på 20,83 %, og Nuclearelectrica med en markedsandel på 20,65 %, der begge var statsejede selskaber.
- (13) Den 26. juni 2012 ⁽⁵⁾ blev Hidroelectrica taget under insolvensbehandling, der blev afsluttet den 26. juni 2013 ⁽⁶⁾. Den 25. februar 2014 blev der på ny indledt insolvensbehandling af Hidroelectrica.

2.1.2. *Støttemodtagerne*

- (14) De leverandører, som Hidroelectrica har indgået de omhandlede kontrakter med, er de to kulbaserede elektricitetsproducenter Termoelectrica og Electrocentrale Deva, som direkte eller indirekte ejes 100 % af staten og på datoen for kontraktens undertegnelse havde en årlig produktionskapacitet på henholdsvis 1,7 TWh og 1,3 TWh og markedsandele på 3 % og 5 % i 2009 ⁽⁷⁾ og på 1,9 % og 4,1 % i 2011 ⁽⁸⁾. Termoelectrica og Electrocentrale Deva solgte elektricitet fremstillet ved brug af dyrt, lokalt kul, der ikke er konkurrencedygtigt ⁽⁹⁾.

⁽³⁾ Forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

⁽⁴⁾ Alle medlemmerne af Hidroelectricas bestyrelse med undtagelse af Hidroelectricas generaldirektør og repræsentanten for Fondul Proprietatea (2010) varetog andre funktioner i forskellige ministerier og var blevet udnævnt ved bekendtgørelse udstedt af ministeriet for økonomi og handel som følger: i) i 2005-2006: den personlige rådgiver i økonomi- og handelsministerens kabinet, kabinetsdirektøren i ministeriet for små og mellemstore virksomheder, den personlige rådgiver i finansministerens kabinet og den personlige rådgiver i regeringens generalsekretariat var medlemmer af Hidroelectricas bestyrelse, ii) i 2007-2008 — vides ikke, iii) i 2009: statssekretæren i ministeriet for økonomi og handel var også formand for Hidroelectricas bestyrelse (2009), og en anden statssekretær i finansministeriet og to generaldirektører i ministeriet for økonomi og handel var også medlemmer af Hidroelectricas bestyrelse, og iv) i 2010: tre personlige rådgivere i ministeriet for økonomi og handel, en statssekretær i finansministeriet og en generaldirektør i ministeriet for økonomi og handel var medlemmer af Hidroelectricas bestyrelse.

⁽⁵⁾ Afgørelse fra domstolen i Bukarest nr. 22456/3/2012 af 26. juni 2012.

⁽⁶⁾ Afgørelse fra domstolen i Bukarest nr. 6482 af 26. juni 2013.

⁽⁷⁾ Den rumænske energitilsynsmyndighed, *Annual Report 2009*, s. 15.

⁽⁸⁾ Den rumænske energitilsynsmyndighed, *Annual Report 2011*, s. 15.

⁽⁹⁾ Feks. var kulminer, der leverede kul til Termoelectrica, såsom Paroseni-minen, omfattet af planen til støtte for endelig lukning af kulminer i Rumænien, der ikke er konkurrencedygtige, som Kommissionen godkendte ved afgørelse af 22. februar 2012 i sag SA.33033 — National Hard Coal Company.

- (15) Electrocentrale Deva var en enhed i Termoelectrica indtil udgangen af december 2001, hvor selskabet blev oprettet som et særskilt selskab sammen med andre statsejede enheder (CE Craiova, Electrocentrale Bucuresti, CE Rovinari osv.). Termoelectrica var eneaktionær i Electrocentrale Deva indtil den 27. marts 2012.

2.2. Andre markedsoplysninger

- (16) Elproduktionen i Rumænien er domineret af statskontrollerede selskaber, der tilsammen har en markedsandel på omkring 90 % ⁽¹⁰⁾. I 2011 var Rumæniens samlede nettoproduktion af elektricitet 60,38 TWh. Produktionsmikset består primært af vandkraftværker (ca. 28 % af den samlede produktion), kernekraftværker (ca. 18 %) og kraftværker baseret på fossile brændstoffer (ca. 51 %) ⁽¹¹⁾.
- (17) Det rumænske marked er navnlig sammenkoblet med Bulgarien med en netoverførselskapacitet på 400 MW i 2009-2010 og med Ungarn med et netoverførselskapacitet på 500-800 MW i 2009-2010. Netkapaciteten som følge af sammenkoblingen med disse medlemsstater blev ikke udnyttet fuldt ud i den pågældende periode på grund af overbelastning. I perioden 2009-2011 var importen til og eksporten fra Rumænien som følger: i) i 2009 udgjorde importen 676 GWh og eksporten 3 154 GWh (ca. 4,8 % af Rumæniens samlede elproduktion), ii) i 2010 udgjorde importen 943 GWh og eksporten 3 854 GWh (ca. 3,4 % af Rumæniens samlede elproduktion), og iii) i 2011 udgjorde importen 1 036 GWh og eksporten 2 942 GWh (ca. 2,8 % af Rumæniens samlede elproduktion).

2.3. Kontrakterne

- (18) Kontrakterne med Termoelectrica blev undertegnet den 30. juli 2008 ⁽¹²⁾, og kontrakten med Electrocentrale Deva blev indgået den 9. juni 2009 (i denne afgørelse ét »kontrakterne«) med en varighed på ti år. Kontrakterne blev opsagt af Hidroelectricas kurator Euro-Insol ved udgangen af august 2012 i forbindelse med Hidroelectricas insolvensbehandling ⁽¹³⁾.
- (19) I notater til det rumænske økonomi- og handelsministerium anmodede Termoelectrica og Electrocentrale Deva ministeriet om at godkende undertegnelsen af kontrakterne, jf. betragtning 20-22.
- (20) I notat nr. 7323 af 15. juli 2008 anførte Termoelectrica følgende: »(...) Termoelectrica SA har analyseret flere metoder til løsning af dette presserende problem, og den eneste metode, der har udsigt til at give hurtige resultater, og som ikke kræver godkendelse fra EU, er følgende: Undertegnelse af en langfristet (10-årig) kontrakt mellem Termoelectrica SA og Hidroelectrica SA vedrørende køb af elektricitet produceret af CET Paroşeni produktionsanlæg nr. 4. Kontraktprisen vil være prisen for CET Paroşeni fastsat af ANRE på det regulerede marked baseret på Termoelectrica SA's justerede omkostninger. Der indgås en langfristet (ca. 10-årig) kontrakt med Compania Naţională a Huilei Petroşani vedrørende køb af kul. For Termoelectrica SA (SE Paroşeni) og endog for Compania Naţională a Huilei ⁽¹⁴⁾ vil dette (...) sikre levedygtigheden af de to selskaber i Jiu Valley på lang sigt«.
- (21) I notat nr. 10855 af 27. maj 2009 anmodede Electrocentrale Deva om følgende: »(...) For at forhindre selskabets konkurs og skabe de nødvendige betingelser for finansieringen og gennemførelsen af de nødvendige investeringer til at fortsætte driften anmoder vi Dem om at godkende forhandlinger om og indgåelsen af en 10-årig kontrakt mellem Electrocentrale Deva og Hidroelectrica Bucureşti vedrørende salg til Hidroelectrica af en elektricitetsmængde svarende til en gennemsnitlig kraft på 150 MW ud over mængden leveret på det regulerede marked og til en pris godkendt af ANRE til dækning af de dokumenterede produktionsomkostninger.«
- (22) De to notater blev godkendt af repræsentanter fra det rumænske økonomi- og handelsministerium på minister- og/eller statssekretærplan. Det anføres i kontrakterne, at de er indgået på grundlag af disse notater.

⁽¹⁰⁾ Den rumænske energitilsynsmyndighed, *Annual Report 2010*, s. 12.

⁽¹¹⁾ Den rumænske energitilsynsmyndighed, *Annual Report 2011*, s. 22.

⁽¹²⁾ Leveringerne startede i 2009.

⁽¹³⁾ Kontrakten med Termoelectrica blev opsagt den 29. august 2012, og kontrakten med Electrocentrale Deva blev opsagt den 30. august 2012.

⁽¹⁴⁾ Den 1. august 2013 blev Societatea Naţională a Huilei, et spin-off fra Compania Nationala a Huileis angiveligt konkurrencedygtige miner, også fusioneret med Complexul Energetic Hunedoara.

- (23) I henhold til kontrakten med Termoelectrica havde hverken Hidroelectrica eller Termoelectrica mulighed for at opsigte kontrakten. I kontrakten med Electrocentrale Deva havde både Hidroelectrica og Electrocentrale Deva mulighed for at opsigte kontrakten under følgende omstændigheder: i) hvis den anden part mistede sin producentstatus (i så fald inden for fem arbejdsdage efter dette tab af status), ii) hvis en af parterne nægtede at indgå en ny kontrakt eller at ændre en eksisterende kontrakt, såfremt de eksisterende økonomiske og tekniske omstændigheder på datoen for indgåelsen af kontrakten havde ændret sig, og iii) i andre tilfælde foreskrevet i gældende love og bestemmelser ⁽¹⁵⁾.
- (24) Kontrakten med Termoelectrica indeholdt følgende særlige bestemmelser: i) kontraktprisen skulle fastsættes årligt af den rumænske energitilsynsmyndighed («ANRE») på grundlag af Termoelectricas dokumenterede produktionsomkostninger, og ii) Hidroelectrica ville købe hele Paroseni-kraftværkets elektricitetsproduktion hver måned ⁽¹⁶⁾. Kontrakten blev ændret otte gange fra datoen for dens undertegnelse og indtil kuratorens opsigelse af den (syv tillæg vedrørte prisjusteringer) ⁽¹⁷⁾.
- (25) Kontrakten med Electrocentrale Deva indeholdt følgende særlige bestemmelser: i) kontraktprisen skulle fastsættes af ANRE på grundlag af Electrocentrale Devas dokumenterede produktionsomkostninger, ii) hvis ANRE ikke længere regulerede elektricitetspriserne, skulle prisen forhandles af parterne, og den måtte ikke være lavere end kontraktprisen året før, og iii) de kontraherende parter ville ikke opkræve bøder eller andre gebyrer, hvis sælger ikke leverede den kontraktlige elektricitetsmængde, eller hvis køber ikke betalte kontraktprisen ⁽¹⁸⁾. Kontrakten blev ændret fem gange fra datoen for dens undertegnelse og indtil kuratorens opsigelse af den ⁽¹⁹⁾ (alle ændringer vedrørte prisjusteringer).
- (26) På trods af klare bestemmelser i begge kontrakter om, at kontraktprisen som hovedregel skulle fastsættes af ANRE, blev prisen i praksis justeret efter handels- og økonomiministeriets forudgående godkendelse, undtagen i tre tilfælde ⁽²⁰⁾.
- (27) I notat (ulæselig dato) anmodede Hidroelectrica f.eks. økonomi- og handelsministeriet om godkendelse af justeringen af priserne for perioden 1. august 2009-31. december 2009 på grund af »stigninger i produktionsomkostningerne«. Det anføres klart i det samme notat, at »formålet med indgåelsen og gennemførelsen af de to kontrakter er at sælge en mængde stenkulsbaseret elektricitet blandet med vandkraft på det konkurrenceudsatte marked og at give de to varmekraftproducenter en kontrakt, som de finansielle institutioner kan acceptere som sikkerhed, for at opnå de langfristede lån, der er behov for til de investeringer, der er nødvendige for at beholde licenserne til elektricitetsproduktion«.
- (28) Hidroelectrica anmodede i et andet notat ligeledes økonomi- og handelsministeriet om at fastholde 2009-prisen på 230 RON/MWh i perioden 1. januar 2010-31. marts 2010 for at »opnå den indtægt, der er nødvendig for at fortsætte den igangværende omstrukturering af producenten af stenkul til elektricitetsproduktion og varmekraftproducenten (...)«.
- (29) Efter indgåelsen af kontrakterne anmodede Hidroelectrica i notat nr. 6567 fra 2011 desuden økonomi- og handelsministeriet om at godkende justeringen af priserne for 2011 for at give Termoelectrica og Electrocentrale Deva mulighed for: »at opnå de langfristede lån, der kræves for at kunne foretage de investeringer, der er nødvendige for at beholde licenserne til elektricitetsproduktion og for at opnå de nødvendige indtægter til omstrukturering af producenten Compania Nationala a Huilei«.

⁽¹⁵⁾ Artikel 25 i kontrakten med Electrocentrale Deva.

⁽¹⁶⁾ Produktionsanlæg 4 CET Paroseni — den anslåede kontraktlige mængde i hele kontraktens gyldighedsperiode er 940 GWh pr. år.

⁽¹⁷⁾ I tillæg 1 af 22.3.2009 fastsættes prisen til 225 RON/MWh for 2009, i tillæg 2 af ukendt dato fastsættes prisen til 225 RON/MWh for 2009, og det anføres, at prisen fra 2010 og frem i hele kontraktens gyldighedsperiode skal fastsættes af ANRE, i tillæg 3 af 7.8.2009 fastsættes prisen til 230 RON/MWh for 2009, i tillæg 4 af 19.2.2010 fastsættes prisen til 230 RON/MWh for perioden 1.1-31.3.2010, i tillæg 5 af 30.3.2010 fastsættes prisen til 230 RON/MWh for perioden 1.4-31.12.2010, i tillæg 6 af 31.12.2010 fastsættes den samme pris som i tillæg 5 (230 RON/MWh indtil 31.1.2011), i tillæg 7 af 1.2.2011 fastsættes prisen til 235 RON/MWh for perioden 1.2-31.12.2011, og i tillæg 8 af 22.9.2011 erstattes den oprindelige leverandør Termoelectrica i den oprindelige kontrakt med SC de Producere a Energieie Electrice si Termice Electrocentrale Paroseni SA.

⁽¹⁸⁾ Artikel 14 i kontrakten med Electrocentrale Deva.

⁽¹⁹⁾ Den oprindelige pris i kontrakten er 220,56 RON/MWh. I tillæg 1 af 1.8.2009 fastsættes prisen til 234 RON/MWh for 2009, i tillæg 2 af 2.1.2010 fastsættes prisen til 225,7 RON/MWh for perioden 1.1-30.6.2010, i tillæg 3 af 11.2.2010 fastsættes prisen til 234 RON/MWh for perioden 1.1-31.3.2010, i tillæg 4 af 1.4.2010 fastsættes prisen til 234 RON/MWh for perioden 1.4-31.12.2010, og i tillæg 5 af 1.2.2011 fastsættes prisen til 234 RON/MWh for perioden 1.2-31.12.2011.

⁽²⁰⁾ For Termoelectrica: I tillæg 1 af 20.3.2009 anføres prisen for 2009 fastsat i ANRE's afgørelse, i tillæg 2 af 1.6.2009 fastsættes prisen for 2009, og det præciseres, at kontraktprisen fra 2010 og frem fastsættes af ANRE for Paroseni-kraftværket. For Electrocentrale Deva: I tillæg 2 af 7.1.2009 blev prisen justeret på grundlag af ANRE's afgørelse.

- (30) Det anføres ligeledes klart i alle disse notater, at Hidroelectrica ikke anmodede økonomi- og handelsministeriet om godkendelse »til at bemyndige den overordnede ledelse hos de tre elektricitetsproducenter til at undertegne tillæggene vedrørende de nye priser«.
- (31) I alle tillæggene til kontrakterne vedrørende prisjusteringer henvises desuden til interne notater fra Hidroelectrica, som med de tre undtagelser, der er nævnt i betragtning 26, blev godkendt af økonomi- og handelsministeriet eller ministeriets statssekretær og således dannede grundlag for disse prisjusteringer ⁽²¹⁾.
- (32) De købte elektricitetsmængder og de betalte gennemsnitspriser under kontrakterne i perioden 2009-2011 er som følger ⁽²²⁾:

	2009	2010	2011
Electrocentrale Deva			
Mængde (GWH)	499,8	308,6	146,4
Købspris (RON/MWh)	230,2	234,0	234,0

	2009	2010	2011
Termoelectrica			
Mængde (GWH)	900,7	804,6	648,9
Købspris (RON/MWh)	227,4	230,0	234,4

2.4. Det rumænske elektricitetsmarked

- (33) Handelen med elektricitet i Rumænien finder primært sted på to markeder: i) det regulerede elektricitetsmarked, hvor elektricitet handles på grundlag af regulerede takster og betingelser, og ii) det konkurrenceudsatte elektricitetsmarked, hvor elektricitet handles frit, på grundlag af to hovedtyper af kontrakter, nemlig forholdsvis standardiserede bilaterale kontrakter handlet på det centraliserede marked og frit forhandlede bilaterale kontrakter handlet på det såkaldte marked for direkte forhandlede kontrakter.

2.4.1. Det regulerede elektricitetsmarked

- (34) Transaktionerne på det regulerede elektricitetsmarked gennemføres på grundlag af rammeaftaler om salg og køb indgået mellem de aktive elektricitetsproducenter på det regulerede marked, herunder Hidroelectrica, og »leverandører i sidste led«, der varetager distributionen af elektricitet til den endelige forbruger. De privilegerede kunder køber elektricitet til regulerede takster. På det regulerede marked fastsætter ANRE ex ante priserne og de mængder, som elektricitetsproducenterne skal levere hvert år. I 2009-2010, hvor gennemførelsen af de omhandlede kontrakter blev igangsat, blev 56-61 % af den elektricitet, der blev forbrugt i Rumænien, handlet på det regulerede marked.

⁽²¹⁾ For Termoelectrica: I tillæg 3 af 1.8.2009 vedrørende notat nr. II/11096/31.7.2009 godkendt af statssekretæren i økonomi- og handelsministeriet fastsættes prisen for 2009, i tillæg 4 af 11.2.2010 vedrørende notat nr. II/11674/11.2.2010 godkendt af økonomi- og handelsministeren fastsættes prisen for perioden 1.1-31.3.2010, i tillæg 5 af 1.4.2010 vedrørende notat nr. II/11877/29.3.2010 godkendt af økonomi- og handelsministeriet fastsættes prisen for perioden 1.4-31.12.2010, i tillæg 6 af 1.1.2011 vedrørende det samme notat nr. II/11877/29.3.2010 godkendt af økonomi- og handelsministeriet fastholdes prisen for perioden 1.1-31.12.2011, i tillæg 7 af 1.2.2011 vedrørende notat nr. 6547/21.1.2011 godkendt af økonomi- og handelsministeriet fastsættes prisen for perioden 1.2.-31.12.2011.

For Electrocentrale Deva: I tillæg 1 af 1.8.2009 vedrørende notat nr. II/11096/31.7.2009 godkendt af statssekretæren i ministeriet for økonomi og handel fastsættes prisen for 2009, i tillæg 3 af 11.2.2010 vedrørende notat nr. II/11674/11.2.2010 godkendt af økonomi- og handelsministeren fastsættes prisen for perioden 1.1-31.3.2010, i tillæg 4 af 1.4.2010 vedrørende notat nr. II/11878/29.3.2010 godkendt af ministeriet for økonomi og handel fastsættes prisen for perioden 1.4-31.12.2010, og i tillæg 5 af 1.2.2011 vedrørende notat nr. 6547/21.1.2011 godkendt af ministeriet for økonomi og handel fastsættes prisen for perioden 1.2.-31.12.2011.

⁽²²⁾ Ifølge Rumæniens oplysninger af 11. september 2013 og 20. februar 2015 stoppede elektricitetsleverancerne under kontrakterne ved udgangen af 2011. Der var således ingen leverancer i 2012.

2.4.2. Det konkurrenceudsatte elektricitetsmarked

- (35) Det konkurrenceudsatte elektricitetsmarked i Rumænien har været opdelt i fem specifikke markeder siden 2005: i) de centraliserede markeder forvaltet af OPCOM, ii) markedet for direkte forhandlede kontrakter, iii) markedet for hjælpetjenester, iv) balancemarkedet og v) eksportmarkedet.
- (36) De centraliserede markeder forvaltes af OPCOM. OPCOM blev etableret i 2001 ved regeringsbeslutning nr. 627/2000 som et aktieselskab og et 100 % ejet datterselskab af transmissionssystemoperatøren Transelectrica. I medfør af licens udstedt af ANRE blev OPCOM udpeget som platform for engroshandel med elektricitet i Rumænien. OPCOM er den eneste elbørs i Rumænien og en markedsplads for handel med elektricitet, der letter handelen.
- (37) Der er fem typer markedssegmenter på OPCOM: i) day-ahead-markedet, ii) intra-day-markedet ⁽²³⁾, iii) de centraliserede bilaterale markeder, dvs. det centraliserede marked for bilaterale kontrakter gennem offentlig auktion »OPCOM-PCCB« og det centraliserede marked for bilaterale kontrakter gennem fortsat forhandling — CMBC-CN, iv) det centraliserede marked for grønne certifikater og v) platformen for handel med drivhusgasemissionscertifikater. Handelen på OPCOM startede først i 2005 og kun på day-ahead- og OPCOM-PCCB-markedssegmenterne.
- (38) Kontrakterne blev indgået på markedet for direkte forhandlede kontrakter i Rumænien, som er det markedssegment, der skal vurderes i den foreliggende sag.

2.4.3. OPCOM-PCB

- (39) OPCOM organiserer offentlige auktioner for salg og køb af elektricitet på OPCOM-PCCB-markedssegmentet. Den enkelte producents/leverandørs/forbrugers salgs-/købsbud indgives til markedsoperatøren. Alle bud skal indeholde: i) enten den pågældendes minimumspris for salg af elektricitet eller maksimumspris for køb af elektricitet og ii) under hvilken rammeaftale den bydende påtænker at levere/købe elektriciteten. I salgs- og købsbuddene præciseres leveringsbetingelserne, herunder elektricitetsmængden, varigheden (minimum en måned og op til et år) samt den påtænkte rammeaftale. Prisen blev fastsat i overensstemmelse med princippet om bedste bud. I perioden 2009-2010, da gennemførelsen af kontrakterne blev igangsat, tegnede omsætningen på OPCOM-PCCB-markedet sig for under 7 % af elektricitetsproduktionen i Rumænien.
- (40) Efter offentliggørelsen af åbningsafgørelsen vedtog Kommissionen en afgørelse i henhold til traktatens artikel 102, hvori den fastslog, at den elbørs, som OPCOM drev, udgør et relevant marked, hvor OPCOM indtog en dominerende stilling på markedet, der er adskilt fra markedet for direkte forhandlede kontrakter ⁽²⁴⁾.

2.4.4. Markedet for direkte forhandlede kontrakter

- (41) Markedet for direkte forhandlede kontrakter er et liberaliseret marked, som ikke reguleres af ANRE. De kontraherende parter forhandler bilateralt om mængder, priser og andre kontraktlige bestemmelser. Det giver parterne en høj grad af fleksibilitet under forhandlingerne om salgskontrakternes vilkår og betingelser. Kontrakternes vilkår og betingelser er fortrolige.

2.4.5. Kort beskrivelse af direkte forhandlede kontrakter indgået på samme tidspunkt som de omhandlede kontrakter

- (42) Ved brev af 21. februar 2014 anmodede Kommissionen de rumænske myndigheder om at fremsende oplysninger om de bilateralt forhandlede kontrakter, der ud over de her omhandlede kontrakter blev indgået på det rumænske marked med sammenlignelige kontraktperioder og leverede mængder elektricitet. Kommissionens anmodning omfattede alle rumænske elektricitetsleverandører, både stats- og privatejede. Den 14. maj 2014 fremsendte de rumænske myndigheder de udbedte oplysninger om alle kontrakter undertegnet af elektricitetskøbere med et årligt forbrug på over 150 GWh pr. år i perioden 2009-2011 ⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ Først siden juli 2011 forvaltet af OPCOM.

⁽²⁴⁾ Kommissionens afgørelse af 5. marts 2014 i henhold til traktatens artikel 102 om bødepålæg efter artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1) i sag AT.39984, »Romanian Power Exchange/OPCOM«.

⁽²⁵⁾ Datasættet indeholdt følgende oplysninger: sælgerens og køberens identitet, kontrakttypen, ikrafttrædelsesdato, udløbsdato, mængde, forsyningsprofil og den vægtede gennemsnitspris for hvert år i perioden 2009-2011.

- (43) De rumænske myndigheder understregede, at der på Kommissionens anmodning blev indsamlet data på ad hoc-basis om alle kontrakter indgået på detailmarkedet på konkurrencevilkår af ikke-privatkunder i den relevante periode. De rumænske myndigheder har navnlig indsendt 75 årlige datasæt vedrørende kontrakter, der var gældende i mindst et år i perioden 2009-2011, som er relevante i den foreliggende sag. Kommissionen anerkender, at de rumænske myndigheder fremlagde de relevante data vedrørende alle de kontrakter, der opfyldte de kriterier, som Kommissionen havde opstillet (sammenlignelige varigheder og mængder) for den relevante periode 2009-2011. Kontrakterne tegnede sig for omkring 17 % af den samlede mængde elektricitet omfattet af direkte forhandlede kontrakter i perioden 2009-2011 i Rumænien.
- (44) Som det fremgår af dataene fra de rumænske myndigheder er niveauet for de højeste priser betalt på det frie detailmarked for salg af elektricitet i perioden 2009-2011 som følger: i 2009 266,5 RON/MWh, i 2010 229,96 RON/MWh og i 2011 232,33 RON/MWh. Disse kontrakter vedrører imidlertid hver for sig salg af elektricitet i mindre mængder end nogen af de her omhandlede kontrakter.
- (45) En undersøgelse af oplysningerne vedrørende de kontrakter, der blev indgået af andre udbydere end Termoelectrica og Electrocentrale Deva, viser, at ingen anden udbyder indgik en forsyningskontrakt i 2009, da gennemførelsen af de omhandlede kontrakter blev igangsat, der i tilstrækkelig grad svarede til disse to kontrakter med hensyn til mængder (omkring 900 GWh og 500 GWh) og varighed (10 år). Det er kun muligt at foretage en fuldt ud meningsfuld sammenligning med de her omhandlede kontrakter, hvis der er tale om kontrakter vedrørende samme mængder, varighed og/eller ikrafttrædelsesdato. Da der ikke foreligger sådanne sammenlignelige kontrakter, er det nødvendigt at foretage en økonometrisk analyse af forskellene mellem kontrakterne, begrundelsen og resultaterne, som der redegøres for i betragtning 77-80 og i bilaget.

2.4.6. Hidroelectrica-kontrakter vedrørende salg af elektricitet

- (46) I perioden 2009-2011 solgte Hidroelectrica også omkring 60 % af sin elektricitet til andre private købere på grundlag af langfristede detail- og engroskontrakter, som undersøges af Kommissionen ⁽²⁶⁾. Hidroelectricas salgspriser i disse kontrakter var mere end 40 % lavere i gennemsnit end de engroskøbspriser, som Hidroelectrica betalte til Termoelectrica og Electrocentrale Deva. Det kan eksempelvis nævnes, at den højeste pris for salg af elektricitet under disse kontrakter var 159,8 RON/MWh i 2009 og 168 RON/MWh i 2010.
- (47) Hidroelectrica indgik desuden kontrakter vedrørende salg af elektricitet i mindre mængder med andre parter ⁽²⁷⁾. Den højeste pris for salg af elektricitet under disse detailhandelskontrakter i den relevante periode var 185 RON/MWh i 2009, 190 RON/MWh i 2010 og 160 RON/MWh i 2011, dvs. omkring 13 % lavere i gennemsnit end de engroskøbspriser, som Hidroelectrica betalte til Termoelectrica og Electrocentrale Deva.

2.5. Udviklingen efter 2011 og de indbyrdes forbindelser mellem Termoelectrica, Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni og CEH

- (48) Termoelectricas Paroseni-kraftværk, der rent faktisk leverede den købte mængde elektricitet under kontrakten med Termoelectrica, blev en selvstændig enhed og registreret i det rumænske handelsregister under navnet Electrocentrale Paroseni den 11. juli 2011 ⁽²⁸⁾. Den 22. september 2011 indtrådte Electrocentrale Paroseni i alle Termoelectricas rettigheder og forpligtelser under kontrakten med Hidroelectrica. Electrocentrale Paroseni leverede elektricitet til Hidroelectrica i september og oktober 2011, om end i meget små mængder.
- (49) På datoen for indstilling af leverancerne under kontrakterne var Termoelectrica stadig eneaktionær i Electrocentrale Deva og Electrocentrale Paroseni.
- (50) Ved hastedanordning nr. 84/2011 ⁽²⁹⁾ blev der foretaget en gældskonvertering mellem Termoelectrica og staten. Termoelectrica overdrog således sine aktier i forskellige selskaber (Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni og Electrocentrale Bucuresti) til staten til udligning af sin gæld til staten. Overdragelsen af aktierne var baseret på vurderingsrapporter udarbejdet af en uafhængig vurderingsseksperter.

⁽²⁶⁾ Kommissionens afgørelser af 25. april 2012: C(2012) 2516 final i sag SA.33623 (EUT C 189 af 29.6.2012, s. 3), C(2012) 2517 final i sag SA.33624, (EUT C 268 af 5.9.2012, s. 21), C(2012) 2542 final i sag SA.33451, (EUT C 395 af 20.12.2012, s. 5) og C(2012) 2556 final i sag SA.33581 (EUT C 395 af 20.12.2012, s. 34).

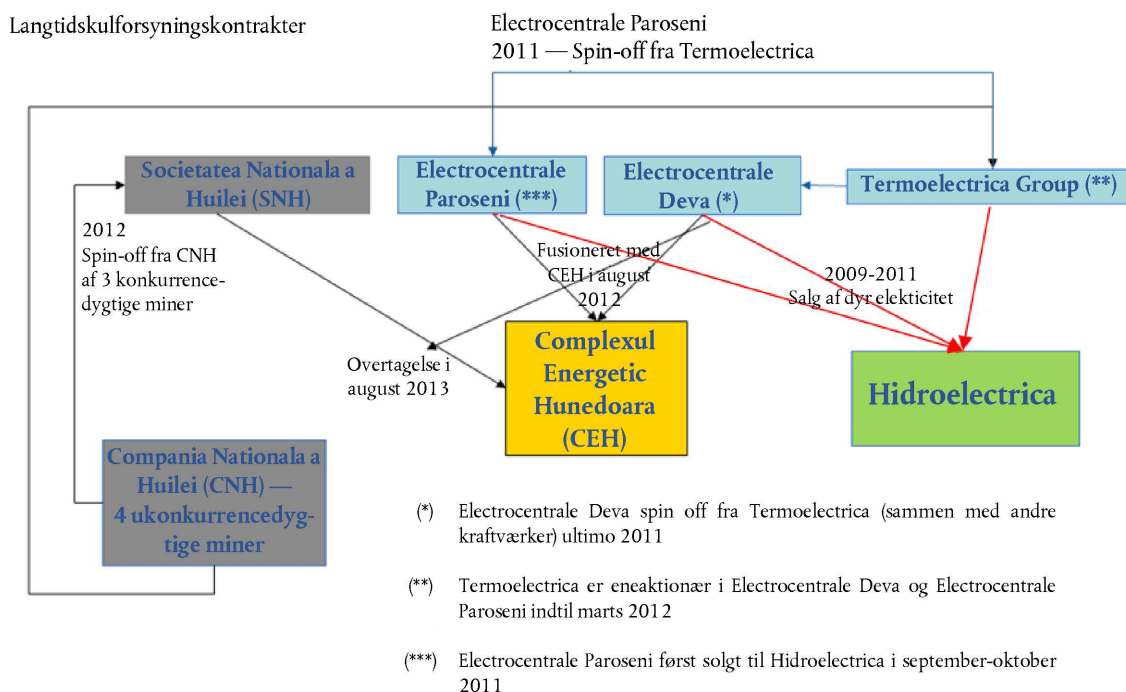
⁽²⁷⁾ Rumæniens indsendelse af oplysninger af 3. september 2014.

⁽²⁸⁾ Rumæniens indsendelse af oplysninger af 20. februar 2015.

⁽²⁹⁾ Offentliggjort i Rumæniens statstidende nr. 700 af 4. oktober 2011.

- (51) Electrocentrale Paroseni og Electrocentrale Deva fusionerede til en enkelt retlig enhed ved navn Complexul Energetic Hunedoara («CEH»), et fuldt statsejet selskab registreret i det rumænske handelsregister den 1. november 2012. CEH indtrådte i alle Electrocentrale Parosenis og Electrocentrale Devas rettigheder og forpligtelser. Den 1. august 2013 overtog CEH også Societatea Nationala a Huilei, et spin-off fra det statsejede Compania Nationala a Huileis miner, som leverede kul til Termoelectrica og Electrocentrale Deva. Alle tre er i dag afdelinger af CEH uden status som juridisk person.
- (52) Termoelectrica er under likvidation⁽³⁰⁾ og har aktiver med en markedsværdi på omkring 80 mio. EUR og en likvidationsværdi på omkring 60,5 mio. EUR ifølge en rapport af 1. oktober 2013. Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni og Electrocentrale Bucuresti havde fortsat gæld til Termoelectrica.
- (53) Udviklingen i Termoelectrica og Electrocentrale Deva efter 2011 og de forskellige indbyrdes forbindelser, der redegøres for i betragtning 48-52, kan illustreres med følgende figur:

Forbudelser mellem Termoelectrica / Electrocentrale Deva / Electrocentrale Paroseni og CEH



3. BAGGRUND FOR INDLEDNINGEN AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (54) I åbningsafgørelsen udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt købspriserne for elektricitet i kontrakterne var markedskonforme, og om, hvorvidt de udgjorde statsstøtte. Hvis sidstnævnte var tilfældet, udtrykte Kommissionen tvivl om, at denne støtte var forenelig med traktaten.
- (55) Kommissionen sammenlignede de priser, der var fastsat i kontrakterne, med handelspriserne for elektricitet på OPCOM-PCCB og bemærkede, at de priser, som Hidroelectrica betalte for køb af elektricitet fra de påståede støttemodtagere, var mellem 40 % og 55 % højere end den gældende elektricitetspris på det åbne OPCOM-PCCB-elektricitetsmarked. Hidroelectrica havde således tilsyneladende afholdt større omkostninger end nødvendigt, og de påståede støttemodtagere fik en støtte, som øgede deres indtægter, uden at den medvirkede til at nå et specifikt mål af fælles interesse. Det var derfor Kommissionens foreløbige vurdering, at de påståede støttemodtagere havde haft en uretmæssig fordel i form af kunstigt forhøjede elpriser i deres kontrakter og de efterfølgende ændringer af disse kontrakter.

⁽³⁰⁾ Likvidation godkendt på generalforsamlingen den 12. marts 2012.

- (56) Kommissionen drog den foreløbige konklusion, at disse eltakster havde en selektiv karakter, da de kun anvendtes på bestemte virksomheder.
- (57) Kommissionen drog den foreløbige konklusion, at de præferentielle eltakster kunne involvere en overførsel af statsmidler, som kunne tilregnes staten, da Hidroelectrica var kontrolleret af den rumænske stat (80,06 % af selskabets aktiekapital var ejet af Rumænien). Kommissionen henviste endvidere til ministeriel bekendtgørelse nr. 445/2009, der pålagde ministeriet for økonomi, handel og erhvervs miljø og bestyrelsesmedlemmerne i de statsejede el-selskaber at sikre, at elektricitet bestemt til engrosmarkedet fra og med den 31. marts 2010 udelukkende blev handlet på OPCOM.
- (58) Repræsentanterne for økonomi- og handelsministeriet havde således kontrol over eller i det mindste indflydelse på de statsejede selskabers aftalepraksis, herunder Hidroelectricas aftalepraksis. Dette kunne påvirke samhandelen i EU som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1.
- (59) Kommissionen drog den foreløbige konklusion, at kontrakterne, hvis de indebar statsstøtte, ville kunne betragtes som statsstøtte ydet i strid med anmeldelsesforpligtelsen og standstillforpligtelsen i traktatens artikel 108, stk. 3.
- (60) I lyset af ovenstående drog Kommissionen den foreløbige konklusion, at de præferentielle eltakster potentielt kunne indebære statsstøtte, og opfordrede Rumænien til at fremsende tilstrækkelige oplysninger til at imødegå Kommissionens tvivl.

4. RUMÆNIENS BEMÆRKNINGER

- (61) De rumænske myndigheder fremsatte ingen bemærkninger vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt kontrakterne indebar statsstøtte. Den 24. marts 2013 fremsatte Rumænien bemærkninger til de interesserede parter bemærkninger vedrørende andre sager, der involverede Hidroelectrica, og som ligeledes var genstand for en kommissionsundersøgelse ⁽³¹⁾. De rumænske myndigheder gav heller ikke her udtryk for deres holdning.
- (62) Under den formelle undersøgelsesprocedure blev de rumænske myndigheder anmodet om at redegøre for den økonomiske begrundelse for indgåelsen af kontrakterne. Rumænien angav ingen begrundelse herfor. Rumænien gjorde blot gældende, at kontrakterne gav Hidroelectrica bedre mulighed for at beregne en maksimumsværdi for de afholdte omkostninger ved køb af elektricitet, der beskyttede selskabet mod prisudsving på spotmarkedet.
- (63) De rumænske myndigheder præciserede endvidere, at kontrakterne ikke var aftaler om støtte som defineret i rapporten udarbejdet af Hidroelectricas kurator om årsagerne til Hidroelectricas insolvens ⁽³²⁾. Ifølge rapporten udgør de kontrakter, som Hidroelectrica indgik for at dække diskontinuitet i produktionen, aftaler om støtte. Formålet med denne type kontrakt er at undgå at skulle betale erstatning på grund af manglende overholdelse af en kontraktlig forsyningsforpligtelse.
- (64) De rumænske myndigheder forklarede ⁽³³⁾, hvorfor ANRE i praksis ikke fastsatte priserne i kontrakterne som foreskrevet i kontrakterne, undtagen i de tre tilfælde, der er nævnt i betragtning 28. Det blev anført, at kontrakterne ikke blev indgået på det regulerede marked, og at prisen derfor ikke blev justeret af ANRE. De rumænske myndigheder forklarede endvidere, at: i) ANRE i begyndelsen havde forelagt økonomi- og handelsministeriet en minimums- og maksimumstærskel, som dannede grundlag for prisfastsættelsen, ii) disse tærskler var blevet fastlagt på grundlag af klare tekniske parametre, der er specifikke for termoelektricitetsproducenter, og iii) ANRE ophørte efterfølgende med denne praksis, og økonomi- og handelsministeriet overtog denne opgave under anvendelse af tilsvarende principper som ANRE.
- (65) Med hensyn til kontrakten med Termoelectrica bekræftede de rumænske myndigheder, at Hidroelectrica var Termoelectricas Paroseni-kraftværks eneste kunde. Det blev desuden præciseret, at Hidroelectrica ikke købte hele elektricitetsmængden som oprindeligt forventet i kontrakten, men i stedet kun købte den nødvendige mængde til at afbøde eventuelle produktionsudsving som følge af den uforudsigelige udvikling af de hydrologiske forhold.

⁽³¹⁾ Fodnote 27.

⁽³²⁾ Findes kun på rumænsk: <http://www.euroinsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf>, s. 213.

⁽³³⁾ Rumæniens indsendelse af oplysninger af 11. september 2013.

- (66) Med hensyn til kontrakten med Electrocentrale Deva præciserede de rumænske myndigheder, at Electrocentrale Deva også havde solgt elektricitet til andre kunder end Hidroelectrica i den pågældende periode 2009-2011. Det blev således påvist, at Electrocentrale Deva i 2010 og 2011 havde solgt store mængder elektricitet (sammenlignelige eller endog højere mængder) til andre kunder ud over Hidroelectrica til sammenlignelige priser ⁽³⁴⁾.

5. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (67) I deres foreløbige bemærkninger til åbningsafgørelsen gjorde både Termoelectrica og Electrocentrale Deva gældende, at hverken de oprindelige priser i kontrakterne eller de efterfølgende ændringer gav dem en fordel, idet disse priser blev fastsat af ANRE og beregnet på grundlag af deres produktionsomkostninger.
- (68) Rumænien anførte endvidere, at de efterfølgende ændringer af kontraktpriserne skyldtes stigende olie ⁽³⁵⁾- eller kulpriser ⁽³⁶⁾. Electrocentrale Deva hævdede desuden, at omkring 70 % af elektricitetsprisen var bestemt af kulprisen.

6. VURDERING

- (69) Kommissionen tager i denne afgørelse stilling til, om Termoelectrica og Electrocentrale Deva modtog statsstøtte som defineret i traktatens artikel 107, stk. 1, (betragtning 101), og i så fald om denne støtte er forenelig med det indre marked, (betragtning 102-105).

6.1. Forekomst af statsstøtte

- (70) Efter traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (71) Betingelserne i traktatens artikel 107, stk. 1, er kumulative, og alle betingelserne skal derfor være opfyldt samtidig, for at en foranstaltning kan blive betegnet som statsstøtte.

6.1.1. Vurdering af den økonomiske fordel

- (72) For at afgøre, om Termoelectrica og Electrocentrale Deva som følge af indgåelsen og gennemførelsen af kontrakterne opnåede en økonomisk fordel som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1, som selskaberne ikke kunne have opnået på markedsvilkår, er det nødvendigt at vurdere markedspriserne i Rumænien i perioden 2009-2011 ved tilsvarende transaktioner.
- (73) I modsætning til Kommissionens foreløbige holdning i åbningsafgørelsen har undersøgelsen heraf vist, at vilkårene i og varigheden af elektricitetsforsyningskontrakter indgået på OPCOM-PCCB ikke i tilstrækkelig grad svarer til vilkårene i og varigheden af de her omhandlede kontrakter, navnlig med hensyn til varigheden og de bilateralt forhandlede betingelser (betragtning 18, 23, 25, 39 og 40). På velfungerende elektricitetsmarkeder med tilstrækkelig likviditet og termoinsstrumenter, der gør det muligt at forudse priserne på fremtidige leverancer, er spotpriser en god indikator eller reference for markedspriser, der kan anvendes som benchmark til at vurdere prisniveauer i specifikke kontrakter. I lyset af den stadig forholdsvis høje andel af efterspørgslen, der dækkes af elektricitet til regulerede takster i Rumænien i 2009, er den begrænsede likviditet på OPCOM's handelsplatforme i perioden 2009-2011 og det forhold, at de elbørser, som OPCOM drev, er blevet karakteriseret som et relevant marked med risiko for misbrug af dominerende stilling (betragtning 34-40), bør der imidlertid i den foreliggende sag anvendes andre passende benchmark end priserne på OPCOM-PCCB som grundlag for vurderingen af, om der blev opnået en økonomisk fordel i forhold til markedspriser.

⁽³⁴⁾ Se bilag 1 til Rumæniens indsendelse af oplysninger af 11. september 2013.

⁽³⁵⁾ For kontrakten med Termoelectrica.

⁽³⁶⁾ For kontrakten med Electrocentrale Deva.

- (74) I denne forbindelse er prisernes sammenlignelighed med de priser, der betales af andre købere end Hidroelectrica, eller Rumæniens og modtagernes omkostningsbegrundelse (betragtning 66-68) ikke en gyldig indikator for, at de omhandlede kontraktbetingelser og priser var i overensstemmelse med markedsvilkårene.
- (75) De priser, som Hidroelectrica betalte Electrocentrale Deva i perioden 2009-2011, var rent faktisk sammenlignelige med priserne betalt af andre statsejede eller privatejede eldistributionsselskaber, der købte elektricitet fra Electrocentrale Deva. Disse køb blev imidlertid indgået mellem Electrocentrale Deva og eldistributionsselskaber, der solgte elektricitet til husholdninger og små virksomheder på detailmarkedet til regulerede priser og på regulerede betingelser (betragtning 34). Hidroelectrica købte elektricitet på engrosmarkedet til videresalg på det liberaliserede marked til industrikunder og/eller forhandlere, hvor priserne og mængderne ikke var reguleret og køberne kunne afstå fra at købe fra dyre udbydere som Termoelectrica og Electrocentrale Deva og vælge den billigste leverandør uafhængigt af produktionsomkostningerne. Selv om priserne var de samme og Termoelectricas og Electrocentrale Devas salg på det regulerede marked gjorde det muligt at få dækket omkostningerne, kan de priser, som eldistributionsselskaberne betalte til Termoelectrica og Electrocentrale Deva, ikke sammenlignes og ikke udgøre en gyldig benchmark for de priser, som Hidroelectrica betalte på det konkurrencebaserede frie marked.
- (76) Termoelectricas, Electrocentrale Devas og de rumænske myndigheders omkostningsbegrundelse forklarer på samme måde kun, hvorfor de priser, som Termoelectrica og Electrocentrale Deva kunne sælge til uden tab, var høje. Denne begrundelse viser ikke, at disse priser stemte overens med markedspriser fastsat på konkurrencevilkår, såsom de priser, der burde have været anvendt i de kontrakter, som Hidroelectrica indgik og gennemførte, hvis de skulle anses for ikke at indebære statsstøtte.
- (77) Med henblik på at afgøre, om priserne i kontrakterne var i overensstemmelse med markedsvilkårene i Rumænien, bør de sammenlignes med de gældende prisvilkår i andre bilateralt forhandlede kontrakter indgået på samme tidspunkt som de omhandlede kontrakter på det frie marked. Kommissionen anvendte det datasæt, der blev fremsendt af de rumænske myndigheder, da den mente, at det var den bedst tilgængelige kilde til dokumentation af markedsvilkårene i Rumænien (betragtning 42-45). Som anført i betragtning 45 forelå der eller var der ikke blevet indgået langfristede kontrakter i 2009 med samme karakteristika som de omhandlede kontrakter. Kommissionen gennemførte derfor en økonometrisk analyse for at fastlægge en prisbenchmark baseret på elektricitetskontrakter indgået på samme tidspunkt som de omhandlede kontrakter i den relevante periode. Der findes en detaljeret teknisk beskrivelse af den økonometriske analyse og resultaterne i bilaget.
- (78) Da der ikke var en endelig reference, der kunne lægges til grund for vurderingen af »markedsvilkårene« med henblik på at undersøge, om priserne i kontrakterne lå over markedsniveau, blev der fastsat en benchmark af markedspriser som reference på grundlag af konservative skøn, hvor der blev taget hensyn til store stigninger i forhold til den skønnede markedspris. På grundlag af denne konservative tilgang sammenlignede Kommissionen priserne i kontrakterne med benchmarkmarkedsprisen hvert år i perioden 2009-2011. Sammenligningen blev foretaget for hvert år, da salgspriserne i kontrakterne blev forhøjet hvert år.
- (79) Analysen viser, at de priser, som Termoelectrica anvendte over for Hidroelectrica, ud fra benchmarkpriserne og konservative antagelser lå over markedspriserne. Hvis der tages behørigt hensyn til, at sammenligningen af transaktionerne under kontrakterne på engrosniveau foretages med kontrakter på detailniveau, er forskellen i forhold til markedsprisen efter tillæg af en gennemsnitlig fortjeneste på 5 % oppebåret af handlende på det rumænske marked 18,8 RON/MWh i 2010 og 19,8 RON/MWh i 2011 for Termoelectrica og 17,5 RON/MWh i 2010 og 13,9 RON/MWh i 2011 for Electrocentrale Deva.
- (80) Den økonometriske analyse giver derfor et første fingerpeg om, at kontrakterne gav Termoelectrica og Electrocentrale Deva en økonomisk fordel i forhold til markedsvilkårene. Det forhold, at priserne i kontrakterne blev vurderet til at være højere end benchmarkpriserne i lignende kontrakter, er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at disse kontrakter ikke ville være blevet indgået og gennemført af andre markedsoperatører end Hidroelectrica. Der kan stadig være objektive grunde til, at høje prisniveauer ikke i sig selv kan anses for at give elektricitetsudbydere en økonomisk fordel i forhold til markedsvilkårene. Der skal derfor være yderligere dokumentation for, at priserne ligger over markedspriserne, som underbygger resultaterne af den økonometriske analyse.

- (81) Det bør i denne forbindelse fastslås, om Hidroelectrica handlede som en privat økonomisk aktør i en lignende situation («den markedsøkonomiske aktørtest») ⁽³⁷⁾. Kommissionen vurderede derfor, hvorvidt en privat aktør i en tilsvarende situation ville have handlet på samme måde som Hidroelectrica i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af kontrakterne. I denne forbindelse er de omstændigheder omkring indgåelsen og gennemførelsen af kontrakterne, der beskrives nedenfor i betragtning 82-85, relevante.
- (82) For det første havde Hidroelectrica adgang til andre billigere elektricitetskilder på markedet på datoen for indgåelse af kontrakterne. I 2008-2009 udbød Nuclearelectrica f.eks. elektricitet til 153 RON/MWh sammenlignet med 227 RON/MWh for Termoelectrica og 230 RON/MWh for Electrocentrale Deva ⁽³⁸⁾.
- (83) For det andet kunne Hidroelectrica kun sælge elektriciteten købt af Termoelectrica og Electrocentrale Deva til tredjeparter med tab. Som anført i betragtning 46-47 var Hidroelectricas detailsalgspriser på det frie marked betydeligt lavere end disse engroskøbspriser, og den højeste pris, som Hidroelectrica videresolgte elektriciteten til på markedet for direkte forhandlede kontrakter, var 190 RON/MWh i 2010 sammenlignet med en købspris på 230 RON/MWh for Termoelectrica og 234 RON/MWh for Electrocentrale Deva. Som følge af disse priser blev hver eneste MWh købt fra Termoelectrica og Electrocentrale Deva således videresolgt af Hidroelectrica med tab.
- (84) Undersøgelsen forklarede ikke, hvorfor Hidroelectrica gik med til at købe hele produktionen fra Termoelectricas Paroseni-kraftværk (betragtning 24). Et tilsagn om at købe et kraftværks produktion over en 10-årig periode, uanset mængden, er en stærk indikation på, at Hidroelectrica ikke behøvede kontrakterne for at opfylde forpligtelserne under sin egen forsyningskontrakt. Dette bekræftes endvidere af Rumænien (betragtning 63). Ledelsen i Termoelectrica (betragtning 20) og Electrocentrale Deva (betragtning 21) havde tværtimod over for de ansvarlige ministre anført behovet for at støtte den dyre og ikke-konkurrencedygtige drift af de to selskaber og de kulminer, som forsynede dem, som begrundelse for, at Hidroelectrica burde indgå kontrakterne.
- (85) Hvis offentlige virksomheder ved indgåelse af forretningstransaktioner tager samfundsmæssige eller økonomisk-politiske hensyn til et behov for støtte til kriseramte virksomheder eller sektorer, som ikke er forenelige med deres kommercielle interesser, og indgår transaktioner på betingelser, som ikke ville være acceptable for en normal markedsoperatør, kan de betingelser, som de accepterer — i denne sag de af Hidroelectrica accepterede købspriser — give den eller de andre parter en uberettiget økonomisk fordel, som kan betyde, at en af betingelserne for anvendelse af traktatens artikel 107, stk. 1, således er opfyldt.
- (86) Hidroelectrica handlede således ikke som en markedsøkonomisk aktør ved at indgå og gennemføre kontrakterne. Denne test underbygger således også kvalitativt resultatet af den økonometriske analyse, der viste, at kontrakterne gav Termoelectrica og Electrocentrale Deva en økonomisk fordel, som selskaberne ikke kunne have opnået på markedsvilkår.
- (87) Dataene fra de rumænske myndigheder omfattede ikke langfristede kontrakter med præcis de samme betingelser med hensyn til mængde og varighed som de her omhandlede kontrakter. Da der ikke var en endelig reference, der kunne lægges til grund for vurderingen af »markedsvilkårene«, sammenlignede Kommissionen derfor år for år de priser, som Hidroelectrica betalte, med de højeste markedspriser i Rumænien i perioden 2009-2011 i langfristede detailhandelskontrakter forelagt af Rumænien (jf. betragtning 42-45).
- (88) Denne sammenligning er baseret på den konservative antagelse, at Termoelectrica og Electrocentrale Deva kunne have erstattet deres kontrakter med Hidroelectrica med en række kontrakter med andre købere på markedet, som tilbød de højeste priser, og antagelsen er meget konservativ. I stedet for at tage udgangspunkt i gennemsnits-, median- eller modalpriser i sammenlignelige transaktioner ved fastsættelse af markedsprisen antages markedsprisen således at være den højeste pris konstateret i flere, ikke fuldt ud sammenlignelige transaktioner. Da transaktionerne ikke er homogene, og da der er en række potentielle faktorer eller uregelmæssigheder, som kan bidrage til at forklare det aftalte prisniveau i transaktionerne til højeste pris, der anvendes som referencepunkt, er

⁽³⁷⁾ Se f.eks. sag C-305/89, Italien mod Kommissionen («Alfa Romeo»), Sml. 1991 I, s. 1603, præmis 18 og 19, sag T-16/96, Cityflyer Express mod Kommissionen, Sml. 1998 II, s. 757, præmis 51, forenede sager T-129/95, T-2/96 og T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke og Lech-Stahlwerke mod Kommissionen, Sml. 1999 II, s. 17, præmis 104, forenede sager T-268/08 og T-281/08, Land Burgenland og Østrig mod Kommissionen, Sml. 2012 II, s. 0000, præmis 48.

⁽³⁸⁾ Rapport udarbejdet af Hidroelectricas kurator — <http://www.euroinsol.eu/uploads/Rapport%2059%20Hidro%20v11.pdf> — kun på rumænsk — s. 212.

denne tilgang til fordel for støttemodtageren, da den potentielt kan undervurdere den opnåede fordel. De vægtede gennemsnitspriser for de elektricitetsmængder, som Electrocentrale Deva og Termoelectrica rent faktisk leverede til Hidroelectrica i perioden 2009-2011 (betragtning 32), var som følger:

	(RON/MWh)		
	2009	2010	2011
A) Pris — Electrocentrale Deva	230,2	234,0	234,0
B) W.A. Markedspris	241,9	224,2	229,6
Forskel A — B	< 0	9,8	4,4

	(RON/MWh)		
	2009	2010	2011
A) Pris — Termoelectrica	227,4	230,0	234,4
B) W.A. Markedspris	229,0	213,4	220,1
Forskel A — B	< 0	16,6	14,3

- (89) Sammenlignet på grundlag af disse konservative antagelser er den gennemsnitspris, som Hidroelectrica betalte til Termoelectrica og Electrocentrale Deva, stadig højere end de højeste priser i 2010 og 2011, og underbygger således resultaterne af den økometriske analyse. De priser, som Termoelectrica anvendte over for Hidroelectrica, lå henholdsvis 16,6 RON/MWh og 14,3 RON/MWh over de højeste priser i 2010 og 2011, og de priser, som Electrocentrale Deva opkrævede fra Hidroelectrica, lå henholdsvis 9,8 RON/MWh og 4,4 RON/MWh over de højeste priser i 2010 og 2011.
- (90) I lyset af ovenstående kan det konkluderes, at kontrakterne var til fordel for Termoelectrica og Electrocentrale Deva, idet de gav dem en økonomisk fordel, som de ikke kunne have opnået på markedsvilkår.
- (91) Kommissionen konkluderer derfor, at Hidroelectrica ikke handlede, som en markedsøkonomisk operatør ville have gjort under disse omstændigheder, og gav Termoelectrica og Electrocentrale Deva en uberettiget økonomisk fordel.

6.1.2. Statsmidler og tilregning til staten

- (92) For at blive betragtet som statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, skal en foranstaltning være ydet direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler og skal kunne tilregnes staten.
- (93) Som anført i betragtning 11 er Hidroelectrica direkte kontrolleret af den rumænske stat. Midler, som Hidroelectrica giver afkald på, er derfor statsmidler, som Rumænien giver afkald på. Den rumænske stat udpeger desuden medlemmerne af bestyrelsen. Disse bestyrelsesmedlemmer varetog samtidig politiske hverv i det ministerium, der kontrollerer statens interesser i Hidroelectrica.
- (94) Ifølge retspraksis betyder statens mulighed for at udøve indflydelse på de enheder, der deltager i tildelingen af foranstaltningerne, dog ikke, at det automatisk kan antages, at enhedernes handlinger kan tilregnes staten. I Stardust Marine-dommen har EU-Domstolen redegjort for begrebet »tilregning til staten« i forbindelse med beslutninger, der træffes angående offentlige virksomheders midler. En offentlig virksomheds midler skal betragtes som statsmidler, og dispositioner, der træffes angående disse midler, kan tilregnes staten, hvis staten ved at udøve sin bestemmende indflydelse på en virksomhed er i stand til at styre anvendelsen af dens midler ⁽³⁹⁾.

⁽³⁹⁾ Sag C-482/99, Frankrig mod Kommissionen (»Stardust Marine«), Sml. 2002 I, s. 4397.

- (95) Domstolen opstillede følgende indikatorer for, at en foranstaltning kan tilregnes staten: integration af den offentlige virksomhed i den offentlige forvaltning, karakteren af dens aktiviteter, virksomhedens juridiske status, udstrækningen af de offentlige myndigheders kontrol med administrationen af virksomheden eller enhver anden omstændighed, som indikerer, at de offentlige myndigheder er impliceret deri, eller som tværtimod sandsynliggør, at de ikke er impliceret i vedtagelsen af en foranstaltning. I den foreliggende sag skal der ligeledes tages hensyn til kontraktens rækkevidde, indhold og betingelser.
- (96) Det er derfor også nødvendigt at undersøge, om de rumænske myndigheder på den ene eller den anden måde må anses for at have været impliceret i indgåelsen og gennemførelsen af de gældende kontrakter og i ændringen af priserne i kontrakterne.
- (97) Økonomi- og handelsministeriet var i denne forbindelse aktivt inddraget i beslutningsprocessen vedrørende indgåelsen af kontrakterne og de efterfølgende justeringer af priserne i kontrakterne. Ministeriet godkendte navnlig Termoelectricas og Electrocentrale Devas undertegnelse af kontrakterne med Hidroelectrica, hvilket i realiteten betød, at det i sidste ende var den rumænske stat, der havde bestemmende indflydelse på Hidroelectrica (betragtning 19-22). Det bekræftes endvidere af det forhold, at Hidroelectrica direkte anmodede det rumænske økonomi- og handelsministerium om at godkende prisjusteringerne (betragtning 26-31).
- (98) Denne direkte dokumentation underbygges af den tabsgivende karakter af Hidroelectricas køb og det manglende økonomiske grundlag for tilsagnet om at købe hele Paroseni-kraftværkets produktion (betragtning 84-85). Kontrakterne er tilsyneladende begrundet i de to andre statsejede producenters vanskelige økonomiske situation og samfundsmæssige hensyn i forbindelse med kulproduktionen (betragtning 20-21). I sidste ende ejede staten de tre statsejede elektricitetsproducenter samt de statsejede kulminer, som den havde ansvaret for, og Termoelectrica, og Electrocentrale Deva anmodede staten om midler til at finansiere den daglige drift.
- (99) Det ovenstående bekræfter den foreløbige holdning, som Kommissionen gav udtryk for i åbningsafgørelsen, om, at indgåelsen og gennemførelsen af kontrakterne ikke var udtryk for Hidroelectricas rationelle og uafhængige forretningsmæssige beslutninger, men beroede på den rumænske stats udøvelse af bestemmende indflydelse.
- (100) Kommissionen konkluderer derfor, at der er direkte dokumentation for, at indgåelsen og gennemførelsen af kontrakterne kan tilregnes den rumænske stat. Da indgåelsen og gennemførelsen af kontrakterne indebærer et tab af Hidroelectricas midler og Hidroelectrica er en offentlig virksomhed, konkluderer Kommissionen, at disse foranstaltninger er blevet ydet ved hjælp af statsmidler.

6.1.3. *Selektivitet*

- (101) For at blive betragtet som statsstøtte skal en foranstaltning være specifik eller selektiv, forstået således, at den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner.
- (102) Kontrakterne blev indgået med to specifikke leverandører, Termoelectrica og Electrocentrale Deva, og de gav dem begge en uberettiget økonomisk fordel. Ingen anden leverandør af elektricitet til Hidroelectrica drog fordel af betingelser, som svarede til betingelserne i kontrakterne. De økonomiske fordele som følge af de alt for høje kontraktpriser er derfor selektive.

6.1.4. *Konkurrencefordrejning og påvirkning af samhandelen*

- (103) Når støtte, som ydes af en medlemsstat, styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Unionen, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten. Der antages således at være tale om konkurrencefordrejning efter traktatens artikel 107, stk. 1, når staten giver en virksomhed en økonomisk fordel i en liberaliseret sektor, hvor den er eller kan være i konkurrence ⁽⁴⁰⁾.
- (104) Termoelectrica og Electrocentrale Deva opererer på et marked for salg af elektricitet, der er åbent for konkurrence (betragtning 35-38). En økonomisk fordel til sådanne virksomheder kan give dem en fordel i forhold andre konkurrenter, der ikke drager fordel af sådanne priser på markedsvilkår. I den foreliggende sag var formålet med støtten at fremme den kulbaserede produktion af elektricitet, hvilket kan fordreje konkurrencevilkårene mellem elektricitetsproducenter. Det rumænske marked er desuden i dag (og var også på daværende tidspunkt) sammenkoblet med og eksporterer elektricitet til andre medlemsstater (betragtning 17).

⁽⁴⁰⁾ Alzetta, præmis 141-147, Altmark Trans.

- (105) I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen, at kontrakterne kan fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1.

6.1.5. Konklusion angående forekomsten af statsstøtte

- (106) I lyset af argumenterne beskrevet ovenfor i betragtning 72-105 konkluderer Kommissionen, at begge kontrakter indebærer statsstøtte til Termoelectrica og Electrocentrale Deva efter traktatens artikel 107, stk. 1. Rumænien overholdt ikke standstillforpligtelsen i traktatens artikel 108, stk. 3. Statsstøtten er derfor ulovlig.

6.2. Støttens forenelighed

- (107) Da foranstaltningen gennemført af Rumænien til fordel for Termoelectrica og Electrocentrale Deva udgør statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1, skal dens forenelighed med det indre marked vurderes på grundlag af undtagelserne i denne artikels stk. 2 og 3.
- (108) I den foreliggende sag fik modtagerne støtte til den daglige drift, som ikke var specifikt øremærket en bestemt investering, der kunne have forbedret produktionen eller distributionen af elektricitet. Spørgsmålet om, hvorvidt driftsstøtte af denne karakter kan anses for at være forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 2 eller 3, skal vurderes restriktivt på strenge betingelser. Den tilbagevendende og langvarige ydelse af driftsstøtte gennem to år synes ikke at være nødvendig eller at have bidraget til et klart mål af fælles interesse i EU. Støttens proportionalitet er heller ikke fastslået. Ifølge Domstolens retspraksis er det desuden under alle omstændigheder medlemsstatens ansvar at anføre mulige grunde til forenelighed med det indre marked og bevise, at betingelserne for en sådan forenelighed er opfyldt ⁽⁴¹⁾.
- (109) De rumænske myndigheder har ikke anført mulige grunde til statsstøttens forenelighed med det indre marked, og Kommissionen har ikke identificeret mulige grunde til forenelighed.
- (110) I lyset af ovenstående finder Kommissionen, at den statsstøtte, der ydes på grundlag af kontrakterne, er uforenelig med det indre marked.

6.3. Tilbagesøgning

- (111) I henhold til traktaten og Domstolens faste retspraksis er Kommissionen, når den har fundet støtte uforenelig med det indre marked, kompetent til at beslutte, at den pågældende medlemsstat skal ophæve eller ændre den ⁽⁴²⁾. Ifølge Domstolens faste retspraksis har en medlemsstat forpligtelse til at ophæve den støtte, som Kommissionen anser for at være uforenelig med det indre marked, til formål at genetablere den tidligere situation ⁽⁴³⁾. I den sammenhæng har Domstolen fastslået, at dette mål er nået, når modtageren har tilbagebetalt de beløb, der er tildelt som ulovlig støtte, hvorved modtageren mister den fordel, der var opnået på markedet i forhold til konkurrenterne, og situationen fra tiden før ydelsen af støtte genoprettes ⁽⁴⁴⁾.
- (112) I overensstemmelse med retspraksis fastsættes følgende i artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽⁴⁵⁾: »I negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren (...)«.
- (113) Eftersom den pågældende statsstøtte — i strid med traktatens artikel 108 — ikke blev anmeldt til Kommissionen og dermed skal betragtes som ulovlig, og støtten endvidere er uforenelig med det indre marked, skal støtten tilbagesøges for at genoprette den situation, der eksisterede på markedet, før støtten blev ydet. Tilbagesøgning skal finde sted fra det tidspunkt, hvor støttemodtagerne opnåede fordelene, dvs. fra det tidspunkt, hvor støtten blev stillet til rådighed for støttemodtagerne og indtil indstillingen af leverancerne i 2011 ⁽⁴⁶⁾, og der bør betales renter af de tilbagesøgte beløb, indtil beløbene er tilbagebetalt.

⁽⁴¹⁾ Sag C-364/90, Italien mod Kommissionen, Sml. 1993 I, s. 2097, præmis 20.

⁽⁴²⁾ Sag C-70/72, Kommissionen mod Tyskland, Sml. 1973, s. 813, præmis 13.

⁽⁴³⁾ Forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4103, præmis 75.

⁽⁴⁴⁾ Sag C-75/97, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1999 I, s. 30671, præmis 64 og 65.

⁽⁴⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽⁴⁶⁾ Elektricitetsleverancerne stoppede, inden kontrakterne blev opsagt af Hidroelectricas kurator ved udgangen af august 2012.

- (114) Tilbagesøgningsbeløbet vil være forskellen mellem den årlige gennemsnitlige pris, som Hidroelectrica betalte for køb af elektricitet fra Termoelectrica og Electrocentrale Deva som anført i betragtning 32, og de højeste markedspriser hvert år for de samlede leverede mængder fra disse selskaber. Denne forskel er anført i betragtning 89. Baseret på gældende prisforskelle pr. 1. januar 2010 og 1. januar 2011 gennem hele året bør der af forenklingshensyn tilbagesøges 3 656 675 RON fra Electrocentrale Deva og 22 619 821 RON fra Termoelectrica. De rumænske myndigheder kan alternativt anslå beløbene på grundlag af de faktiske priser, som Hidroelectrica er blevet opkrævet i løbet af året (f.eks. månedligt, kvartalsvis).
- (115) Uanset beregningsmetoden tillægges beløbene renter baseret på faktiske månedlige leverancer af elektricitet til Hidroelectrica i perioden 2009-2011 under hensyntagen til forskellen i forhold til markedspriser, jf. betragtning 89.
- (116) I lyset af sagens omstændigheder er det desuden relevant at undersøge, om tilbagesøgningspligten bør udvides til at omfatte eller opfyldes af en eller flere andre retlige enheder ud over Termoelectrica og Electrocentrale Deva som følge af retssuccession eller økonomisk kontinuitet i forhold til et andet selskab end Termoelectrica og Electrocentrale Deva, som der ville være økonomisk kontinuitet med, såfremt disse selskaber ikke kunne opfylde tilbagesøgningspligten. I EU-domstolens retspraksis er der i denne forbindelse blevet opstillet en række kriterier, som Kommissionen kan tage hensyn til samlet eller hver for sig for at fastslå, om der er økonomisk kontinuitet mellem to forskellige virksomheder ⁽⁴⁷⁾.

6.3.1. Termoelectrica — økonomisk kontinuitet med CEH

- (117) Som anført i betragtning 52 er Termoelectrica under likvidation. Ifølge fast retspraksis er det forhold, at et selskab er gået konkurs og ikke kan tilbagebetale støtten, ikke en begrundelse for at undlade tilbagesøgning. I disse tilfælde kan en genoprettelse af den tidligere situation og en eliminering af konkurrencefordrejningen i princippet opnås ved, at kravet på tilbagebetaling af den omhandlede støtte opføres på listen over anmeldte krav ⁽⁴⁸⁾. Hvis de statslige myndigheder ikke kan tilbagesøge hele støtten, kan anmeldelsen af et krav på tilbagebetaling kun opfylde tilbagesøgningspligten, såfremt insolvensbehandlingen fører til endeligt ophør af virksomhedens aktivitet ⁽⁴⁹⁾. Når en virksomhed, der har modtaget ulovlig støtte, er gået konkurs, og der er stiftet et selskab med henblik på at fortsætte en del af den konkursramte virksomheds aktivitet, kan fortsættelsen af denne aktivitet, når den omhandlede støtte ikke er tilbagesøgt i sin helhed, bevirke, at den konkurrencefordrejning, som er forårsaget af den konkurrencefordel, som det modtagende selskab har opnået på markedet i forhold til sine konkurrenter, varer ved. Derfor kan et sådant nystiftet selskab, hvis der fortsat foreligger en fordel for det, være forpligtet til at tilbagebetale den omhandlede støtte ⁽⁵⁰⁾. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis de støttede aktiver inden støttemodtagerens likvidation overdrages som en going concern til et datterselskab stiftet med henblik på at videreføre modtagerens aktivitet (økonomisk succession). Hvis det støttemodtagende selskab fusioneres med et andet selskab, og alle selskabets rettigheder og forpligtelser overføres til den fusionerede enhed, overføres pligten til at tilbagebetale støtten ligeledes til sidstnævnte selskab (retssuccession).
- (118) Da det fulde beløb for den støtte, der er ydet til Termoelectricas aktiviteter, ikke kan tilbagesøges i den foreliggende sag, skal det vurderes, om der vil være økonomisk kontinuitet og/eller retlig kontinuitet mellem Termoelectrica og andre selskaber.
- (119) Med hensyn til økonomisk kontinuitet stiftede Termoelectrica som anført i betragtning 48 og 51 i september 2011 et datterselskab, Electrocentrale Paroseni, til hvilket selskabet overdrog (inden for den samme statsejede concern) det kraftværk, der leverede den købte mængde elektricitet under kontrakten med Termoelectrica (betragtning 48-65), herunder alle Termoelectricas rettigheder og forpligtelser i henhold til kontrakten, og fortsatte med at sælge elektricitet til Hidroelectrica under denne kontrakt indtil oktober 2011 (hvor selskabet fusionerede med CEH). Electrocentrale Paroseni overtog og videreførte således de støttede aktiviteter fra moderselskabet Termoelectrica. Electrocentrale Paroseni bør derfor betragtes som Termoelectricas økonomiske efterfølger.

⁽⁴⁷⁾ Sag T-123/09, Ryanair mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2012:164, præmis 155-156, sag T-415/05, T416/05 og T-423/05, Hellenic Republic, Olimpiakes Aerogrammes AE og Olimpiaki Aeroporia AE mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2010:386, præmis 135, og sag C-287/12 P, Ryanair Ltd mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2013:395, præmis 101-107.

⁽⁴⁸⁾ Sag 277/00, SMI, Sml. 2004 I, s. 4355, præmis 85, sag 52/84, Kommissionen mod Belgien, Sml. 1986, s. 89, præmis 14, og sag C-142/87, Tubemeuse, Sml. 1990 I, s. 959, præmis 60-62.

⁽⁴⁹⁾ Sag C-610/10, Kommissionen mod Spanien, (»Magefesa«), ECLI:EU:C:2012:781, præmis 104, og den nævnte retspraksis.

⁽⁵⁰⁾ Sag C-610/10, Kommissionen mod Spanien, (»Magefesa«), præmis 106.

- (120) I november 2012 blev Electrocentrale Paroseni fusioneret med Electrocentrale Deva og Electrocentrale Paroseni i det nystiftede selskab CEH. Ved denne fusion indtrådte CEH i alle Electrocentrale Parosenis rettigheder og forpligtelser, og Electrocentrale Paroseni var ikke længere en særskilt retlig enhed. Der er således retlig kontinuitet mellem Electrocentrale Paroseni, der overtog de støttede aktiviteter, og CEH, som selskabet blev fusioneret med den 1. november 2012, og som indtrådte i alle selskabets rettigheder og forpligtelser.
- (121) Forpligtelsen til at tilbagesøge støtten fra Termoelectrica bør derfor udvides til at omfatte CEH.

6.3.2. *Electrocentrale Deva — økonomisk kontinuitet med CEH*

- (122) Som anført i betragtning 51 eksisterer Electrocentrale Deva, som drog fuld fordel af støtten som en uafhængig enhed, selv om selskabet var kontrolleret af Termoelectrica, ikke længere som en uafhængig enhed. Der er imidlertid retlig kontinuitet mellem Electrocentrale Paroseni som en retlig enhed, der drog fordel af støtten, og CEH, som selskabet blev fusioneret med den 1. november 2012, og som indtrådte i alle selskabets rettigheder og forpligtelser.
- (123) Der er desuden en række elementer, der viser, at der er økonomisk kontinuitet mellem Electrocentrale Deva og CEH: i) efter fusionen mellem Electrocentrale Deva og Electrocentrale Paroseni overtog det nystiftede selskab CEH begge selskaber i august 2012, herunder deres driftsaktiviteter og ansatte, ii) i lighed med Electrocentrale Deva var det nystiftede selskab CEH's økonomiske hovedaktivitet elproduktion i 2012, iii) begge selskaber er fuldt statsejede, og som anført i betragtning 50 ejede Termoelectrica, et fuldt statsejet selskab, 100 % af aktiekapitalen i Electrocentrale Deva og Electrocentrale Paroseni på tidspunktet for indstillingen af elektricitetsleveringerne under kontrakterne, og iv) det nystiftede selskab CEH er ligeledes 100 % statsejet.
- (124) I lyset af ovenstående er der fastslået retlig og økonomisk kontinuitet mellem Electrocentrale Deva på den ene side via Electrocentrale Paroseni og CEH på den anden side. Den gældskonvertering, der fandt sted på basis af en uafhængig vurdering af overdragelsen af aktierne forud for fusionen af Electrocentrale Deva og Electrocentrale Paroseni med CEH (betragtning 50), bryder i denne forbindelse ikke kontinuiteten mellem de pågældende tre selskaber. En aktiehandel har ingen indflydelse på støttemodtagerens eller støttemodtagernes identitet eller på fordelene forbundet hermed, der overføres uanset identiteten af aktionæren, som i øvrigt i den foreliggende sag i sidste ende var den rumænske stat før 2011 og efter fusionen med CEH. Forpligtelsen til at tilbagesøge støtten fra Electrocentrale Deva og Termoelectrica bør således udvides til at omfatte CEH.

6.3.3. *Konklusion angående tilbagesøgning*

- (125) Det støttebeløb (uden renter), der skal tilbagesøges, bør i princippet udgøre 3 656 675 RON for Electrocentrale Deva og 22 619 821 RON for Termoelectrica. I lyset af den retlige og økonomiske kontinuitet, der er fastslået mellem Electrocentrale Deva, Termoelectrica og CEH, bør forpligtelsen til at tilbagesøge støtten fra begge modtagere udvides til at omfatte CEH.

7. KONKLUSION

- (126) Kontrakterne indgået af Hidroelectrica med Termoelectrica og Electrocentrale Deva indeholdt i årene 2010 og 2011 præferentielle eltakster til fordel for Termoelectrica og Electrocentrale Deva. De udgjorde statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1. Rumænien gennemførte støtten ulovligt i strid med traktatens artikel 108, stk. 3. Støtten er uforenelig med det indre marked —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte, som principielt udgør 3 656 675 RON for Electrocentrale Deva og 22 619 821 RON for Termoelectrica i form af præferentielle eltakster til fordel for disse selskaber, og som Rumænien ulovligt har tildelt i strid med traktatens artikel 108, stk. 3, er uforenelig med det indre marked.

Artikel 2

Rumænien skal tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede uforenelige støtte fra støttemodtagerne. Forpligtelsen til at tilbagebetale støtten udvides til at omfatte CE Hunedoara.

De beløb, der skal tilbagesøges, tilskrives rente fra den dato, hvor de blev stillet til rådighed for modtagerne, indtil de er tilbagebetalt.

Renten beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ⁽⁵¹⁾.

Artikel 3

Tilbagesøgningen af den i artikel 1 omhandlede støtte iværksættes øjeblikkeligt og effektivt.

Rumænien skal sikre, at denne afgørelse efterkommes inden for fire måneder efter meddelelsen herom.

Artikel 4

Senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse sender Rumænien følgende oplysninger:

- det samlede beløb (hovedstol og renter), der skal tilbagesøges fra hver støttemodtager
- en detaljeret beskrivelse af allerede truffne og planlagte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne afgørelse, herunder dokumentation for, at Rumænien har anmeldt tilbagebetalingskravet med en passende rangordning i Termoelectricas konkursbo
- dokumentation for rettens opløsning af Termoelectrica og for Termoelectricas endelige ophør, hvis Termoelectrica ikke kan opfylde tilbagebetalingskravet
- dokumentation for, at støttemodtagerne har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

Rumænien holder Kommissionen underrettet om fremskridtene med de foranstaltninger, der på nationalt plan træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 1 omhandlede støtte er fuldt tilbagebetalt. Rumænien indsender på Kommissionens anmodning straks oplysninger om, hvilke foranstaltninger der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme afgørelsen. Rumænien giver tillige detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, støttemodtageren allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Rumænien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 2015.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

⁽⁵¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1), med yderligere ændringer.

BILAG

VURDERING AF DEN ØKONOMISKE FORDEL — ØKONOMETRISK ANALYSE

Principper for og beskrivelse af den økonometriske analyse

Formålet med den økonometriske analyse, Kommissionen har foretaget, er at konstruere benchmarkpriser for de undersøgte kontrakter ved hjælp af en regressionsanalyse af et datasæt bestående af kontrakter, som ikke er omfattet af undersøgelsen af i denne sag, med brug af disse kontrakters karakteristika. I første etape foretages der en regressionsanalyse for at konstruere en benchmarkpris som funktion af karakteristikaene ved kontrakterne i datasættet (»in-sample forudsigelse«). I anden etape bruges resultaterne af regressionsanalysen til at forudsige en benchmarkpris for de undersøgte kontrakter under hensyntagen til deres karakteristika (»out-of-sample forudsigelse«). I regressionsanalysen forklares prisudsvingene mellem kontrakterne i datasættet ud fra variabler for de købte mængder og dummies for de forskellige år ⁽¹⁾.

Den økonometriske analyse er baseret på princippet om, at priserne dikteres af flere faktorer, bl.a. af mængder. Det vil være vildledende at sammenligne priserne i de forskellige kontrakter uden at tage hensyn til disse faktorer. Ideen bag denne kvantitative øvelse er derfor, at priserne i forskellige kontrakter først bliver mere sammenlignelige, når der er taget hensyn til en række eksterne faktorer. Uden nogen normalisering ville det kun give mening at sammenligne fuldt identiske kontrakter.

Denne empiriske analyse tager ikke sigte på at estimere en årsagssammenhæng mellem priserne og visse eksterne faktorer. Der opstår problemer med endogeneitet, hvis man vil estimere et kausalt forhold mellem nogle faktorer og priserne, for der er risiko for, at selve den forklarende variabel (f.eks. mængderne) også bliver påvirket af den forklarede variabel (prisen) på grund af manglende variabler eller simultaneitetsbias. Formålet med den kvantitative øvelse er at »normalisere« priserne i forskellige kontrakter for at gøre dem mere indbyrdes sammenlignelige. Det er nødvendigt, når kontrakt- og leveringskarakteristika ikke er fuldstændigt identiske.

Regressionsanalysen giver et godt billede af de væsentligste karakteristika ved de relevante bilaterale kontrakter, fordi den

- indeholder mængdevariabler og dermed tager højde for, at priserne normalt er lavere, når der aftages større mængder ⁽²⁾
- indeholder års-dummyvariabler og dermed tager højde for tidsdimensionen og de ændringer i vilkårene på markedet, der kan ske fra det ene år til det andet.

I den første etape af den empiriske analyse er der foretaget en regressionsanalyse af kontrakterne i datasættet, og resultaterne heraf er angivet i tabel 1.

I den anden etape af den empiriske analyse har Kommissionen identificeret et benchmark for hvert år og derefter set på, hvordan kontrakterne placerer sig i forhold til dette benchmark, for at fastslå, om Hidroelectricas priser var lavere eller højere end den simulerede benchmarkpris. I det følgende gives en detaljeret beskrivelse af den metode, der er benyttet til at fastlægge dette benchmark:

Først beregnes det for hver af de undersøgte kontrakter, om og hvor meget den faktiske pris hvert år afviger fra den benchmarkpris, der er fastlagt for dette år ved regressionsanalysen og ud fra kontraktens karakteristika.

Dernæst finder man frem til MUD-kontrakten ⁽³⁾, som er den kontrakt, der viser den største afvigelse opad (»most upward-diverging«), og altså er den kontrakt i datasættet, hvor den observerede pris (i absolutte termer) ligger mest over benchmarkprisen for det pågældende år. MUD viser udsving i forhold til et centralt estimat af en benchmarkpris, men er samtidig konservativ og er derfor et godt valg — for det første giver den økonometriske model ikke en forklaring på 100 % af den observerede pris i datasættet, der gives et enkelt estimat af benchmarkpris inden for et konfidensinterval og med en fejlmargen over eller under estimatet, for det andet findes der reelt på markedet prisafvigelser i forhold til en enkelt mulig pris, og ved brug af MUD, som er baseret på kontrakter indgået på markedet (se betragtning 42-45), opnås der kvantificerede oplysninger om, hvor store sådanne afvigelser kan være, og en markedsbaseret udsvingsmargen omkring den beregnede benchmarkpris.

⁽¹⁾ Der er ikke medtaget variabler for kontraktvarighed og købers aftagerprofil i datasættet, da de ikke er statistisk signifikante.

⁽²⁾ Ved den indledende behandling af datasættet kasserede man kontraktdata for tre år, som drejede sig om ALRO's koncerninterne salg i årene fra 2009 til 2011, eftersom de måtte antages at kunne afspejle anderledes markedsvilkår end dem, der fremkommer ved bilaterale kontraktforhandlinger mellem en leverandør og en uafhængig køber, hvilket denne sag drejer sig om.

⁽³⁾ Regressionen er baseret på 137 observationer af individuelle kontraktdata i årene 2009-2011.

Endelig bruges prisforskellen i forhold til MUD-kontrakten til at adskille priser observeret over benchmarkprisen fra kontrakter med priser under benchmarkprisen:

- Hvis en kontrakt har en observeret pris, der ligger over den tilsvarende benchmarkpris, og prisforskellen er større end i MUD-kontrakten ⁽¹⁾, så er denne kontrakt umiddelbart betragtet ikke markedskonform
- Hvis ikke, må kontrakten betragtes som markedskonform.

Tabellen nedenfor viser resultaterne af regressionsanalysen af datasættet. Regressionsanalysen giver en forklaring på 36 % af variationerne i datasættet. Koefficientestimerne i tabellen benyttes derefter til at forudsige »benchmarkprisen« for de undersøgte kontrakter (out-of-sample forudsigelser) ud fra den antagelse, at der ligesom kontrakterne i datasættet vil være tale om detailkontrakter.

Resultaterne af den økonometriske analyse

Tabel 1

Regressionsanalyse

Source	SS	df	MS	Number of obs =	137
Model	4218,7868	5	8436,95736	F(5,131)	= 14,73
Residual	75057,7748	131	572,960113	Prob > F	= 0,0000
Total	117242,562	136	862,077659	R-squared	= 0,3598
				Adj R-squared	= 0,3354
				Root MSE	= 23,937

Average price RON ~ h	Coef.	Std. Err.	t	P > t	[95 % Conf. Interval]	
Annual quantity GWh year	-,0114518	,0078662	- 1,46	0,148	-,027013	,0041094
2008	26,39286	6,212094	4,25	0,000	14,10385	38,68186
2009	44,00499	6,668892	6,60	0,000	30,81234	57,19765
2010	32,16928	6,525077	4,93	0,000	19,26112	45,07744
2011	49,21547	6,458884	7,62	0,000	36,43826	61,99268
_cons	153,9978	5,159037	29,85	0,000	143,792	164,2036

Tabellerne nedenfor viser resultaterne af den empiriske analyse, der er foretaget på basis af den i tabel 1 beskrevne regressionsanalyse, hvor MUD-kontrakten for hvert år er udvalgt på basis af forskellen (i RON/MWh) mellem den estimerede pris i hver kontrakt og den observerede pris. Tabel 2 og 3 viser forskellene mellem købspriserne i Hidroelectricas kontrakter i hvert af årene (2009-2011) i forhold til den simulerede benchmarkpris for de to selskaber, sagen drejer sig om.

I 2009 havde MUD-kontrakten, altså den kontrakt i datasættet, hvor forskellen mellem den observerede pris og den estimerede pris var størst, en prisafvigelse, der anslås til 69,73 RON/MWh. Ingen af de to kontrakter mellem Hidroelectricas og Termoelectricas og Electrocentrale Deva har en observeret pris, der ligger over den estimerede pris med en prisafvigelse på over 69,73 RON/MWh (se tabel 2).

⁽¹⁾ Den største afvigelse opadtil for året 2011, der blev fundet, drejede sig om OMV Petroms koncerninterne salg. Eftersom et sådant koncerninternt salg ligesom for Alros vedkommende (se fodnote 2) må antages at ske på anderledes markedsvilkår end dem, der normalt gælder ved bilateralt forhandlede kontrakter mellem en leverandør og en uafhængig køber, hvilket er, hvad der er relevant i denne sag, blev den næststørste afvigelse lagt til grund i stedet.

I 2010 havde MUD-kontrakten en prisafvigelse, der anslås til 45,36 RON/MWh. I begge kontrakter mellem Hidroelectrica og Termoelectrica og Electrocentrale Deva afviger de observerede priser med over 45,36 RON/MWh fra de estimerede priser, idet der er en prisafvigelse på 53,05 RON/MWh for kontrakten med Termoelectrica og på 51,37 RON/MWh for kontrakten med Electrocentrale Deva (se tabel 2).

I 2011 havde MUD-kontrakten en prisafvigelse, der anslås til 30,12 RON/MWh. I begge kontrakterne mellem Hidroelectrica og henholdsvis Termoelectrica og Electrocentrale Deva ligger den observerede pris over den estimerede pris, og prisforskellen er større end 30,12 RON/MWh, nemlig på 38,62 RON/MWh for kontrakten med Termoelectrica og på 32,64 RON/MWh for kontrakten med Electrocentrale Deva (se tabel 2).

Tabel 2

Analyse af kontrakterne i den relevante periode 2009-2011

	(RON/MWh)		
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Observeret pris	227,40	230,00	234,40
Estimeret pris	187,69	176,95	195,78
Forskel	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Forskel mellem observeret pris og estimeret pris + MUD	< MUD	7,69	8,50
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Observeret pris	230,20	234,00	234,00
Estimeret pris	192,28	182,63	201,54
Forskel	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Forskel mellem observeret pris og estimeret pris + MUD	< MUD	6,01	2,34

Ovenstående resultater viser, at de priser, Hidroelectrica betalte til både Termoelectrica og Electrocentrale Deva i 2010 og 2011, lå over et rimeligt benchmark beregnet på basis af kontrakterne i datasættet. Denne sammenligning er imidlertid foretaget mellem detailkontrakter (alle kontrakterne i datasættet) og engroskontrakterne mellem Hidroelectrica og hhv. Electrocentrale Deva og Termoelectrica. Det vil sige, at der i de simulerede benchmarkpriser indgår detailomkostninger, der ikke indgik i de to kontrakter, og de simulerede benchmarkpriser er derfor højere end disse engrospriser. For at tage højde for denne forskel er det derfor nødvendigt at fratække en detailavance på 5 % fra den absolutte MUD-pris ⁽¹⁾. Resultatet fremgår af tabel 3 og giver en yderligere bekræftelse af, at priserne i 2010 og 2011 for de to selskaber lå over markedsbenchmarket.

Tabel 3

Analyse af kontrakterne med indregning af en detailavance på 5 % for den relevante periode 2009-2011

	(RON/MWh)		
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Observeret pris	227,40	230,00	234,40
Estimeret pris	187,69	176,95	195,78

⁽¹⁾ Baseret på medianværdien af detailavancen i Rumænien, jf. KPMG Report for Energy Holdings, maj 2014, Appendix 3, s. 53.

(RON/MWh)			
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Forskel	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Forskel mellem observeret pris og estimeret pris + MUD	< MUD	18,81	19,80
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Observeret pris	230,20	234,00	234,00
Estimeret pris	192,28	182,63	201,54
Forskel	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Forskel mellem observeret pris og estimeret pris + MUD	< MUD	17,41	13,92

Konklusionen er således, at den økonometriske analyse viser, at priserne i kontrakterne med Termoelectrica og Electrocentrale Deva ligger over markedspriserne. I betragtning af den brede usikkerhedsmargen, der er forbundet med modellen, må konklusionen af den økonometriske analyse imidlertid suppleres med yderligere økonomiske oplysninger om Hidroelectricas adfærd på markedet og/eller andre kontraktdata.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA